

*ANG KRISTO AY NAGBABALIK –
NAGHAHAYAG NG KANYANG KATOTOHANAN*

Liham 8

Ako ay dumating sa inyo muli upang magsalita ng:

ANG TUNAY NA LIKAS NG PAGIGING NARIRITO

Ang KATOTOHANAN NG PAGIGING LALANG ay ito: KAYO na naniniwala lamang sa materyal na mundo, ay nabubuhay nang lubusan sa panlupa, limitadong mundo. Kayo ay nabubuhay sa loob ng dimensiyon ng manipestasyon ng inyong mga paniniwala.

Iyong ang ispiritwal na mga pananaw at pamumuhay ay naitaas sa mga alon ng mga bibrasyon upang makasama ng ispiritwal na mga alon ng bibrasyon ng ispiritwal na dimensiyon ay maaaring makaunawa na sila ay nabubuhay sa dalawang dimensiyon. Sila ay ganap na nakababatid sa katotohanang ito. At sila ay nabubuhay batay sa katotohanang ito, at nalilintang tungo sa mas mataas na mga alon ng pagiging lalang.

Sila ay hindi na nakagapos sa pantaong paniniwala kundi nabubuhay sa loob ng pagsasakatuparan na sila ay nabubuhay sa loob ng kawalang hangganan na walang mga limitasyon. Pag mas mataas ang kanilang mga alon ng bibrasyong kamalayan, ay pag higit na nakababatid na sila ay nabubuhay sa loob ng kawalan ng hangganan at sila lamang sa kanilang mga sarili ang nagtatakda ng mga hangganan sa kung ano ang maaari nilang hangarin.

Iyong ang mga pananaw ay naitaas sa paraang ito habang nananatili pa sa kanilang mga katawan, ay nakakita na mayroon lamang isang dimensiyon ng napapanahong 'indibidwal na lalang' at ang dimensiyong ito ay **Banal na Kamalayang Gawain'**.

Sila ay maaari din na dumating upang ganap na maunawaan na mayroong higit pang dimensiyon ng **Pangkalahatang Kamalayan** sa kung sa alin ang Unibersal ay nakatira sa perpektong pagkakapantay at walang maaaring makapasok, dahil sa loob ng dimensiyong ito ay anumang pagkaindibidwal ay kaagad na makukuha tungo sa Pagkakaisa ng Pagiging lalang.

Kapag ang kaluluwa ay umaabot, sa pagkakaunawa at kaganapan, sa pinakamataas na antas ng mga alon ng mga bibrasyon ng kamalayan, - **Kristong Kamalayan** – ang kaluluwa ay maaaring tumingin pababa at muling pag-aralan ang mga antas ng mga bibrasyon na tumataas at bumababa sa sangkatauhan na nasa lupa at makaalam, na may pag-ibig at pagkaawa, na ang sangkatauhan ay nahuli sa mas mababang mga bibrasyon ng Banal na Kamalayan na natatago sa loob ng bugso ng Ego, na buong hindi nakababatid sa Katotohanan ng Pagiging lalang, ang sa kaluluwang tunay na pagkakakilanlan at ang panlupang katotohanan ng ego. Ni wala itong pinakakakaunting pagkakaalam sa kalakihan ng layunin na nasa likod ng pagiging naririto at ang sa pangkatapusang misyon na dapat nitong tunguhin.

Ang gawain ng bagong silang na kaluluwa ay upang maranasan, sa pamamagitan ng paraan ng kinalalagyan nito ang Isip, lahat na ang mga mas mababang mga alon ay mayroong ihahandog at lumalago bilang resulta ng mental/emosyonal na mga kaganapan at mga karanasan na nagmumula sa kanilang mga iniisip at mga pakiramdam. Ang kaluluwa ay dapat na matuto, sa pamamagitan ng pagsubok at pagkakamali, sa antas ng kamalayan na gumagawa dito na sobrang masaya o nabibigatan ng mga dalamhati at kalungkutan na nagpapasimula sa maraming pisikal na mga limitasyon.

Ang layunin ng buhay sa lupa ay hindi upang matuklasan ang paraan upang maranasan ang hindi nagbabagong saya at kaligayahan, bagaman ito ay kung ano ang hinahangad ng bawat kaluluwa.

Ang kagayang kaligayahan at saya ay pipigil sa progreso ng kaluluwa tungo sa mas mataas na mga bibrasyon ng kamalayan.

Sa katapusan pagkatapos ng maraming mga oras ng buhay ng ‘mga mataas’ at ‘mga mababa’ ng kaginhawahan at kalungkutan, ang isip ay magiging sa katotohanan ng pagiging lalang nito at makauunawa na mayroon ito sa loob ng sarili nito na potensiyal upang kumuha sa **Banal na Kamalayan** para sa pananaw, pagkaunawa at karunungan at upang itaas ang ispiritwal na mga bibrasyon ng kamalayan nito para doon sa kalusugan, kabutihan, proteksiyon, panloob na paglago, ispiritwal na nutrisyon at upang magpasinag sa iba ng likas ng **Banal na Kamalayan**.

Kagaya ng aking sinabi noon na ang **KAMALAYAN ay BUHAY at ang BUHAY ay KAMALAYAN.**

Kung saan mayroong BUHAY – ay mayroong KAMALAYAN. Kung saan mayroong KAMALAYAN ay mayroong BUHAY.

BAWAT BAGAY na naririto ay binigyan ng kahulugan ng mga alon ng bibrasyon ng kamalayan.

Ang Liwanag, Tunog, Kulay, lahat ng pisikal na pinomena ng parehong nabubuhay at hindi nabubuhay. Kung inyong mababago ang mga alon ng bibrasyon ng anumang isang bagay, inyong nababago ang hitsura ng bagay na iyon- maging ito ay tunog, kulay, gas, likido, pisikal na mga bahagi ng katawan.

Kapag ang mga pisikal na bahagi ng katawan ay nagpapakita ng hindi maayos na kalusugan, ito ay dahil ang normal na mga alon ng mga bibrasyon ng pisikal na mga bahagi ng katawan ay nabawasan at ang BUHAY na nasa bahagi ng katawan ay bumaba.

Ang siyensiya ay nagpapahayag na ang sansinukob bilang ‘bagay’ na nagtataglay ng kamalayan ngunit ang katotohanan ay:

Ang sansinukob ay KAMALAYAN na kumuha ng hitsura ng ‘bagay’ bilang resulta ng pagbaba tungo sa mas mababang mga alon ng bibrasyon ng kamalayan.

Ito ay ang totoong katunayan ng pagiging naririto – wala ng iba.

Ang inyong pagiging naririto ay lahat na bagay ng alon ng mga bibrasyon. Pag mas mataas ang ispiritwal na mga pananaw at ang pagsuporta sa ispiritwal na iniisip, ay pag higit na mas mabilis ang personal na mga alon ng bibrasyon sa katawan, ang kalakasan ay naitataas at ang karamdaman sa bandang huli ay naglalaho.

Ang kapatirang pangsiyensiya ay naniniwala na kayo ay nabubuhay nang lubusan sa loob ng pantaong dimensiyon na bumubuo sa sistemang solar, at ang mga galaksi ng mga tala. Ang siyensiya ay naniniwala na ang pantaong talino ay ang pinakamataas na punto ng matalinong pag-uugnay sa

anumang oras, na nalinang bilang tugon sa nagbabagong kapaligiran at pangklimang mga kondisyon at ay may kapuruhang produkto ng gawain ng utak. Ayon sa siyensiya, ang inyong mga emosyon ay may kabuuang totoo at may bisa at kung ano ang inyong iniisip at nararamdaman ay lampas sa lahat ng di pagsang-ayon, ang mga ito ay bumubuo lamang ng 'katunayan' ng pagiging naririto. Ang pagiging normal ay kinuwenta batay sa 'karaniwang' mga iniisip, mga gawain, at mga tugon sa kapaligiran. Ito ay pinalagay na pantaong 'katunayan'.

Anumang mga talento na lumalampas sa 'karaniwang' kinalalabasan ng 'karaniwang' mga isip ay ikinonsidera na pagiging 'henyo' na nanggagaling mula sa hindi pangkaraniwang mental na mga kapangyarihan. Ang 'mababa sa karaniwan' na kinalalabasan ay sinasabi na dahil sa retardasyon sanhi ng mga pisikal na kadahilanan- mga pagmamana, sakit sa pagkasilang, at iba pa. Ang siyensiya ay naniniwala na ang pisikal na dimensiyon ay ang pasimula at ang katapusan ng pagiging naririto. Ang siyensiya ay nakahanda laban sa anumang posibilidad ng pansariling maling mga paniniwala na ito ay tatanggap bilang 'totoo' sa anumang pinomana hanggang ito ay makukwenta, matatantiya at mapatutunayan sa pamamagitan ng mga instrumento.

Kung inyong pag-iisipan ito nang maingat, kayo ay darating upang matanto na kung ano ang mahigpit na hinahawakan ng siyensiya bilang katunayan ay sa totoo lamang, ay paniniwala lamang na nalikha ng pagguhit ng mga konklusyon sa pamamagitan ng paggamit ng kanilang limang mga pandamdang.

Kaya ito ay kagaya ng bawat ibang aspeto ng inyong pagiging naririto. Sa inyong panlupang dimensiyon, ang mga katunayan ay nangyayari segundo pagkatapos ng segundo ngunit sa sandali na ang mga ito ay naganap, ang mga ito ay naging memoryang mga paniniwala at ang mga ala ala ay hindi laging tumpak. Anuman ang mga pakiramdam at mga iniisip na mayroon kayo tungkol sa nakaraan ay hindi mga katunayan kundi mga punto ng pananaw, mga paniniwala, at ay , samakatuwid, ay hindi mga totoo- ni hindi ang **Katunayan** sa likod ng mga ito.

Ito ay nauukol sa bawat aspeto ng inyong pagiging naririto. Ang **Katotohanan** ay: kayo ay nabubuhay sa makamundong dimensiyon na binuong lubusan ng inyong mga paniniwala na nagmumula sa inyong mga tugon sa kung ano ang nangyari isang daan, isang libo o sampóng libong taon na ang nakaraan.

Sa isang panahon, ang mga tao ay naniwala na ang mundo ay lapad. Samakatuwid, para sa kanila, sila ay nabuhay sa lapad na mundo at ay natakot na magsagwan sa mga dagat nang may kalayuan sa isang direksiyon, dahil sila ay nasa panganib na mahulog sa tabihan ng mundo. Para sa mga tao, ang apat na daang taong nakalipas, ang kanilang mundo ay lapad. Ngayon, sa karunungan, ang inyong mundo ay napupuntahan sa bawat direksiyon.

Ang mga tao, sa nakalipas, at sa pangkasalukuyang panahon din, ay nagdirekta sa kanilang mga buhay batay sa 'kwento ng matandang mga esposa', ang kapangyarihan ng mga ninuno at ibang mga alamat. Sila ay naniwala sa mga iyon nang may diin, ang mga limitasyon na ipinataw ng mga paniniwalang ito ay naglimita sa mga kilos at mga gawain ng mga tao.

Ang pagsasayaw ay pinaniwalaan na puno ng kasalanan at masama ng tiyak na 'Kristiyanong' sekta para sa isang halimbawa. Samakatuwid, maraming mga tao na dapat sana ay nakakuha ng sobrang

kaligayahan at paglaya mula sa kabalisan kung nagsasayaw, ay puno ng kamalian na hindi pinagkalooban ng kaligayahang ito.

Ang relihiyon ay kasama sa ilalim ng katulad na kategorya. Ang mga paniniwala ay ang pinakasubstansiya ng relihiyon. Ang mga ito ay naitatag sa kapanahunan na ang tandang mga pangyayari na wala naman kundi paniniwala. Ang mga paniniwala ay maaaring naging may kaugnayan sa pangkalahatang takbo ng pag-iisip noong mga panahong iyon, ngunit ang mga ito ay matagal nang naging hindi angkop sa palagiang nagbabagong mundo, datapwat, sila ay mahigpit na nakakapit dito at naging ang pokus ng pagsamba, mga pista, mga pagdiriwang, pagluluksa, - at mas mapanira- ang mga ito ang naging dahilan para sa mga lalaki na pumatay sa isa't isa at nagiging sanhi ng nakapangingilabot na pighati sa mga kababaihan at mga kabataan.

May tiyak na mga relihiyon na nagpapalagay na ang 'Diyos ay nasa lahat ng lugar at sa lahat ng bagay' ngunit ay positibong nagdedeklara sa paraan ng dogma, na walang isa ang nakakaalam sa 'isip ng Diyos', o mga dahilan kung bakit ang mga tao ay pumapatay sa isa't isa – ito marahil ay nasa plano ng Diyos, sinasabi nila. Sa takbo ng isip na binuo ng konglomerasyon ng walang lohikong mga paniniwala, saan ang tao, sa pangkasalukuyang panahong ito, ay makatatagpo ng anumang katiyakan ng kagandahan, ligaya, kalusugan, kabutihan, pag-ibig?

Ang relihiyosong mga ideya ay naghahandog ng 'Diyos' na ang 'kalooban' ay maaaring magdala ng buhay at paggaling o kamatayan at pagkawasak.

Sa kagayang mga paniniwala, walang katiyakan sa anumang bagay maliban sa walang katiyakan.

Ang sa kagayang paniniwala, anumang sakit o kapansanan ay mapapagpaumanhinan bilang 'Kalooban ng Diyos'. Ito ay ang inyong **MGA PANINIWALA** na kumukontrol sa lahat ninyong mga inaasahan sa kung ano ang ipagkakaloob ng buhay sa hinaharap.

Ang malusog na pagtanggì sa paniniwala, ang uri ng mentalidad na tumatanggap dito ay hindi nakakaalam ng likas ng 'Diyos' o maging kung mayroong anumang 'Diyos' talaga ngunit ay ganap na bukas sa pananalig na naibahagi ng kaliwanagan, ay mas katanggap tanggap sa panatikong mga paniniwala sa kalahating totoo o hindi totoo.

Gaano kabulag ang lahi ng tao sa pangkalahatan!

Ang mga tao ay parang mga bubuwit na nabubuhay sa loob ng kanilang mga hukay, kombinsido na sila ay may kakayahan na 'magparami' sa kabuuan ng kanilang pagiging naririto sa pamamagitan ng paggamit ng kanilang mga pandamdám sa pandinig, pang-amoy, napakalimitadong paningin at panghipo.

Kaya maaaring kayo ay magpababa sa eskala ng mga anyo ng buhay at makasaksi sa mga libong mga uri na namumuhay ng buhay na lubos na itinakda at limitado ng kanilang mga pandamdám. Ang kung ano ang maipapalagay nilang 'tunay' ay bumubuo ng kanilang personal na 'katunayan' ang kanilang tanging mundo. Bawat antas ng pagiging naririto na naranasan ng maraming mga angkan ng nabubuhay na mga bagay, ay may kakanyahang taglay mula sa bawat iba na nasa loob ng panlupang dimensiyon. Ito ay nagsasama sa pantaong isip na literal na **napuno** ng relihiyosong mga doktrina at mga dogma at

nakulong sa pangsiyensiyang mga teyorya at mga pormula ng matematika. Ang relihiyosong mga doktrina ay nabuo sa pamamagitan ng pantaong pangangatwiran sa pagsisikap na ipaliwanag ang mga aral ng mga ispiritwal na mga Master, na ang mga isipan ay kumilos nang lampas sa pantaong sakop ng talino tungo sa makalangit na mga dimensiyon ng inspiradong pananaw sa **'Unibersal na Katunayan'**.

Ang pangsiyensiyang mga konsepto ay bunga din ng pantaong mga pandamdang na nangangatwiran at nagbibigay ng mga pangalan sa mga pinomena na nakita ng pantaong paningin sa panahon ng pag-eksperimento.

Kapag, samakatuwid, ang pantaong talino ay nakakapag paisang tabi sa kagayang limitadong mga paniniwala at tumaas tungo sa pakikipag-ugnay sa ***'Katunayan'*** na lampas sa 'pinakamataas na pantaong pagdadahilan, lohiko, at mga pangangatwiran' na tinawag na 'karunungan', ang kagayang isip ay pumapasok sa mas mataas na mga dimensiyon ng **'BUHAY-KAMALAYAN'**. Ito ay napupuno ng ***'unibersal na katotohanan'*** na literal na lampas sa sakop ng 'normal' na pantaong pag-iisip upang magpalagay o makatanggap o makaunawa. Ang pantaong isip ay hindi makaunawa sa anumang karanasan na lampas sa elektromagnetikong mga pamantayan ng panlupang pagiging naririto at ang mga tungkulin ng utak – hanggang ang **Banal na Kamalayang** kaliwanagan ay pumapasok sa buong pantaong sistema ng pag-iisip, mga emosyon at subkonsiyus- pagkatapos ay ang pundamental na pagkakaisa at harmoniya ay mahahayag.

Kapag magkakasamang lahat na ang bagong ispiritwal na mga pananaw ay naihahayag sa isipan na nadoktrinahan ng relihiyon, ang mga ito ay ipapalagay bilang mula kay 'Satanas' o ganap na kabaliwan o imahinasyon. Ito ay likas dahil kapag ang mga emosyon ay sobrang nakanti at nahamon, kagayang nangyayari kung ang malalim na mga paniniwala ay nakokontra, ang magnetikong emosyonal na ***'pagsasama-paghihiwalay'*** na mga pintig ng bugso ng ego ay kaagad na dumarating sa pagkilos. **Anumang akda o panukala na nagdudulot ng biglang mental na kawalan ng kaginhawahan, pagkadismaya o kaguluhan, ay tatanggihan kaagad at ang buong atake ng mga 'pruweba' ay iipunin mula sa mga paniniwala ng nakondisyong pag-iisip upang kampiyan ang kagayang pagtangga. Ngunit ang mga pruweba ay mga paniniwala lamang.**

Ito ay ang lubusang likas na mental-emosyonal na proseso sa loob ng may kapuruhang pantaong dimensiyon.

Kanya, kung itong **aking KATOTOHANAN** ay inihahandog sa mga ang mentalidad ay may katatagang nakapundasyon at nakondisyon sa pamamagitan ng takot o napalakas sa pamamagitan ng pantaong kalooban upang kumapit sa kagayang naprogramang mga paniniwala, ito ay likas lamang na ang **KATOTOHANAN** ay makaistimula sa mahirap disiplinahing mga emosyon at maging may pagkamalupit, maaaring sa paraang nakasasakit ay tumangga.

Ang nabanggit ay ang pagsasalarawan sa normal na mental-emosyonal na gawain na nasa loob ng pantaong dimensiyon.

Ito ay hindi dapat na husgahan dahil sa ang nakondisyong isip ay nagawa upang makaramdam nang may kakompletuhang kawalan ng kasiguruhan at 'lulutang lutang na walang direksiyon' o 'lahat ay nasa dagat' kapag nakonpronta nang may lubos na bagong konsepto . Itong pantaong mga kasabihan ay nagsasalarawan nang may kaeksaktuhan kung ano ang nangyayari kapag ang nadoktrinahang isip ay

nahamon sa pamamagitan ng lubusang bagong pananaw sa kung ano ang dati ay hinawakan na naging pinakamamahal, na ligtas, na tama!

Kapag sa unang pagkakataon ay nagbabasa ng mga **LIHAM** na ito inyong matutukoy para sa inyong mga sarili kung saan kayo nakatayo sa paraang mental at emosyonal. Kayo baga ay napapahinto mula sa ispiritwal na paglago sa pamamagitan ng inyong katigasang paghawak sa pangkasalukuyang mga paniniwala? Kayo baga ay may kakayahan, pagkatapos ng tamang pag-iisip, upang matanto na ang lahat na kayo ay may katatagang nananangan **ay - paniniwala** lamang – walang katwirang paniniwala? Ito ay ganap na mahalaga para sa inyong ispiritwal na paglago na kayo ay dapat, sa wakas, ay lubusang umunawa sa mga prinsipyo ng inyong pantaong pag-iisip at emosyonal na paggawa. Inyong iniisip na kayo ay, pero hindi ninyo nauunawaan itong lahat. Inyo lamang mauunawaan ito sa pamamagitan ng paglabas mula dito nang lubusan, nilalampasan ito, kumikilos tungo sa mas mataas na mga dimensiyon ng pananaw at karanasan- pumapasok tungo sa **KATOTOHANAN SA SARILI NITO**.

Tanging pagkatapos lamang na kayo ay nagsisimula upang magpalagay na kayo at ang bawat ibang mga tao sa mundo, ay nabuhay at nagdirekta ng inyong mga buhay na halos may kaganapan sa pamamagitan ng pantaong mga 'paniniwala' – hindi **KATOTOHANAN**.

Mayroong mga maraming tao na naniniwala nang buong puso na kapag sila ay nanalangin para sa tiyak na bagay o karanasan o ang pagkakaloob ng tamang paggabay sa tiyak na sitwasyon, sila ay tunay na makatatanggap sa tamang bagay, karanasan o paggabay na magpapalakas sa kanilang kabutihan.

Sila ay naniniwala na kapag (kung!) ang kanilang panalangin ay nasagot, sila ay buong pusong magagalak at kaagad na susunod sa gabay, hindi alintana ang pangkasalukuyang mga kalagayan, dahil, nanggagaling sa Banal, ito ay maaari lamang na ang tamang sagot na nararapat sa kaligayahan.

Bagaman, kapag nahaharap sa pagdating ng pinakaaasam asam na bagay, o karanasan o paggabay- ang tagatanggap ng Banal na Grasya minsan ay nagiging balisa at di alam ang patutunguhan, walang kakayahan na matanggap na mayroong pagpasok ng Banal na Kamalayan na may kaeksaktuhang kagaya ng hiningi, na siya ay hindi nakaaalam kung paano ito harapin.

Kung ang mga isipan ay magulo kapag ang kanilang hiningi, ay sa totoong buhay ay nabigay sa kanila sa hindi inaasahang paraan – nasaan ang tunay na PANANAMPALATAYA at PANINIWALA kung alin sila ay nakatiyak na buong tinaglay nila sa kasaganaan? Hindi din baga ninyo nakikita na ang paniniwala, hindi ang Katotohanan- ay ang nag-orkestra sa buong simponikong pagkilos – hindi kasama, talaga, ang Banal na Kamalayang panghihimasok – ang sagot sa panalangin. Itong interbensiyong ito ay ang tanging 'katunayan' sa buong kaganapan- ang natitira ay paniniwala at pag-asa – mental na mga pag-eehersisyo na gumagamit ng nakaraang mga karanasan upang masukat ang pangkasalukuyan. Ang inyong tanging KATOTOHANAN ay ang Banal na Kamalayan na gagabay lamang tungo sa paglago at pagkaperpekto – kung inyong buong pagtitiwalaan ito na gumawa nang patuloy.

Huminto sandali dito at basahin at muling basahin ang nakaraang mga talata dahil ang kung ano ang nangyayari sa inyong kamalayan ay ang substansiya ng inyong mga karanasan at mga buhay.

Kaya tanungin ang inyong mga sarili – kayo бага ay talagang NAGPAPANANAW-TUMATANTO-UMUUNAWA sa Katunayan bilang ang pinagmumulan ng lahat ng karunungan at pagkamalikhain – o kayo ay nagbabayad lamang ng serbisyo ng labi at mababaw na mental na pagkilala sa Banal na Kamalayan?

Kayo бага ay may kaganapan at kakompletuhang namumuhay, minuto sa minuto, sa pagkaunawa na ang UNIBERSAL NA KAMALAYAN ay ang tanging Katunayan at Pinakamataas na Katalinuhan na gumagana sa loob ng paglikha? Kayo бага ay palagiang sumasandig sa supremong epektibong gabay Nito o kayo ay nag-iisip na kayo sa halip ay mamuhay sa pamamagitan ng inyong pansariling may hangganang kalooban at minsan ay naputikang emosyonal na mga pintig?

At, kapag kayo ay nabigyan ng tuwirang paggabay upang sundin ang tiyak na patutunguhan, ngunit ay tumigil na mag-isip kung ang paggabay бага ay maghahantong sa inyo sa kung saan ay iniisip ninyo na gusto ninyong pumunta, kayo бага ay buong nakasuko sa Pinakamataas na Matalinong Awtoridad- Banal na Kamalayan? Hindi бага ito ay ang indikasyon na ang inyong ego ay nasa kontrol pa rin?

Kahit na ang mga LIHAM na ito, kapag naipamahagi kagaya ng inaasahan, ay darating na mga ‘paniniwala’, hindi ang dalisay na ispiritwal na pananaw tungkol sa ‘ANO ANG’ mula sa kung sa alin ang mga salitang ito ay dumating.

Sa pamamagitan lamang ng pagdadala sa mga salitang ito tungo sa meditasyon at pagkatapos ng paghiling para sa ispiritwal na iluminasyon, na ang ispiritwal na ‘Katunayan’ na nasa likod ng mga salita sa katapusan ay darating na katulad ng kislap ng liwanag tungo sa isipan.

Kapag ito ay nangyayari, inyong malalaman na nalalaman ninyo.

Kayong mga nakalinang nang may kasapatan upang mabuhay sa dalawang dimensiyon, KAYO na ang mga isipan ay nakakakilos na lampas sa dimensiyon ng pantaong talino tungo sa mas mataas na dimensiyon ng ‘Pangkalahatang Katunayan’ marahil ay makakasagupa ng maraming mga tao, sa panahon na darating, na tatanggi sa mga LIHAM na ito bilang imahinasyon ngunit huwag madismaya.

Tandaan kung ano ang aking sinasabi sa inyo ngayon. KAYO ay mga nakatira sa dalawang dimensiyon at wala na makadadaan na lampas sa dimensiyon ng ‘ talino lamang’ hanggang ang mga paunang kinakailangan para sa ispiritwal na kaliwanagan ay naisakatuparan. Ang mga ito ay ang tunay na *ispiritwal* na paggising na humahantong sa malalim na pananaw tungo sa mga gawain ng ego at pagkasarili... na nasundan ng pagsisisi....pagsisisi....pagsisisi. Ito lamang ang TANGING DAAN.

Para sa pagsisisi, bilang bunga, ay gigiya sa pagtatakwil sa magnetiko-emosyonal na dimensiyon ng ‘pagtanggap-pagsasama’ na sa mas makamandag na mga anyo nito, ay isinalarawan ng mga tao bilang ‘kasalanan’.

Kapag ang tao ay pumapasok sa ispiritwal na dimensiyon at ay puno ng 'BUHAY' na mga katangian, ang tao ay nagsisimula na makaunawa at sa bandang huli ay MALAMAN na ang pantaong bugso ng ego upang 'tumingin para sa sarili' sa totoo lamang ay siyang nagpapahinto sa KALULUWA mula sa patuloy na pagdaloy ng BANAL NA BUHAY tungo sa isipan, puso, katawan, mga pakikipagrelasyon at pang-araw araw na mga karanasan.

'Ang pagmamasid para sa inyong sarili ay pantao, panlupang karanasan.

Ang ganap, matapat, na pagsuko ng pagkasarili sa 'AMANG-BUHAY' ay nag-aalis ng balakid sa pagitan ng ispiritwal na dimensiyon at sa kaluluwa. Ang tao ay hindi na 'titingin para sa kanyang sarili', lahat ng ang BANAL na BUHAY ay, ngayon ay dumadaloy tungo sa indibidwal na katawan, isip, puso, mga karanasan at mga pakikipagrelasyon. Ang kagayang tao ay nabubuhay sa pamamagitan ng 'sariling likas' at sumusunod sa mga kutob na laging gumagawa nang may kaperpektuhan sa mahabang panahon.

Ang BANAL NA BUHAY AY LAGING NAROON UPANG MAKUHA, kailan man na ang tao ay nagsusuko sa sariling kalooban at tumungo RITO para sa bawat pangangailangan.

Inyong dapat na tandaan na ako ay nagpapatungkol sa oras kapag kayo ay **pumapasok sa pantaong dimensiyon ng talino** at kumikilos na lampas sa inyong pagsandig sa'talino' at materyal na paraan upang makuha ang kung ano ang gusto ninyo mula sa buhay. Maraming mga tao ang nag-iisip na naabot nila ang lugar na ito ng ispiritwal na paglago ngunit ay nililintang ang kanilang mga sarili.

Kapag ang tao ay nag-abandona sa lohiko – at **nalalaman** na lampas sa lahat ng pag-aalinlangan na ang paggabay ay maaaring ganap na maaasahan upang makamtan ang inspiradong mga layunin, ang inyong buhay ay nagbabago. Ang mga benepisyo ay dumadaloy patungo sa inyong karanasan kapag inyong lubusang nauunawaan na ang Banal na Kamalayan ay ang hindi nakikitang Katunayan – ang Kapangyarihan – na gumagawa sa likod ng panlabas na mga hitsura ng inyong buhay, na nagpapakilos sa 'matalinong pwersa ng enerhiya' upang magpakita ng inyong mga pangangailangan. Hindi ninyo kailangan na magtanggì sa mga paglitaw, magbuhos ng kapangyarihan ng iniisip tungo sa kondisyon na inyong hinahanapan ng kalutasan.

Ang lahat na dapat ninyong gawin ay magsuko sa sariling kalooban at MALAMAN na habang ang inyong limitadong talino ay sumusuko, ay gayon din ang **Walang hangganang Katunayan** ay kumikilos paloob upang suguin ang inyong buhay sa lahat magkakasamang bagong daan, upang mapabutaw kayo papalayo mula sa lahat ng inyong mga suporta sa nakaraan, dalahin sa inyong isipan ang bagong paningin para sa bagong gawain, at maggiya sa inyo tungo sa bagong mga lugar ng aktibidad. Ngunit kapag nangyayari ito, kayo ay dapat na maging handa upang 'hayaang umalis' nang may kakompletuhan.

Inyong kailangang alpasan ang inyong paghawak sa mga kasiguruhan ng nakalipas at malaman na kahit ang mas malaking mga kasiguruhan ng iba't ibang likas ay naghihintay sa inyo habang sinusunod ninyo ang inyong inspirasyon.

Dahil ang antas na ito ng ispiritwal/pantaong pagiging naririto at maharmonyang kabutihan ay nakasalalay sa kakayahan ng tao upang gumawa ng tunay na pakikipag-ugnay sa **Banal na**

Katunayan, ito ay kinakailangan na magbalik muli at muli sa malalim na pag-aaral ng **Banal na Katunayan** sa Sarili nito at ang paraan kung sa alin ang bugso ng ego ay walang paghinto sa paggawa sa loob ng pantaong kamalayan na humahadlang sa intwitibong mga tagubilin ng **Banal na Buhay** sa loob ng isipan. Sa sandali nabubuhay kayo sa maaninong nabibigatang pagiging naririto sa halip na konsiyus na nabubuhay sa loob at pumapasok tungo sa '**Banal na Kamalayan**' at nagpapahintulot **DITO** upang pumasok at magpasaya sa inyong pag-iisip at mga karanasan sa buhay. Kayo ay nananatiling nakakandado sa loob ng mental-emosyonal na balangkas ng elektromagnetikong mga pintig hanggang ilagay ninyo ang inyong kapangyarihan ng kalooban upang konsiyus na matunaw ang substansiya ng inyong pantaong nabuong mga paniniwala at dumating upang makita nang may kaliwanagan na ang inyong Katunayan ay ang **Banal na Kamalayan** – hindi ang inyong pamilya, o libro sa banko. Kapag narating ninyo ang pananaw na ito, kayo ay papasok sa **LIWANAG** – at ang **LIWANAG** ay susunod sa inyo.

Dahil sa kawalan ng kapanatagan at ang hilahan ng away sa pagitan ng naliliinang na kaluluwa at pantaong ego, (na humihingi na 'magmukhang mabuti' sa halip na '**MAGING MABUTI**', at bagaman ay hindi makakaya na magdala ng iniisip na ito ay hindi perpekto), mayroong mga ilang tao na nakatatanggap ng inspirasyon at ipinapasa ito sa iba sa panahong ito, na magsasalita tungkol sa pangangailangan na dumaan sa panahon ng panloob na paglilinis. Ang modernong mga tao ay nakondisyon sa mabilisang serbisyo, mabilisang liwanag, mabilisang init, mabilisang pagkain, inumin, mga damit at pang-aaliw, at samakatuwid ay hindi nahahalina sa **KATOTOHANAN** na kinapapalooban ng sakripisyo sa sarili, sipag sa trabaho at lubos na dedikasyon sa layunin. Maliban sa kung alin, marami sa mga guro ay pinagkakakitaan ang mga gawaing ito at sila ay dapat na magpakita ng 'Katotohanan' na maipagbibili!

Kung ang inyong modernong mga guro ay nagsasalita ng tungkol sa landas sa pagkakamit sa pinakamataas na dimensiyon sa pamamagitan ng paglilipat ng personal na mental na iluminasyon, ito ay kakailanganin pa rin na sumailalim sa panloob na malubhang pagsusuri sa sarili at paglilinis ng pagsasama-paghihiwalay ng 'magnetikong mga emosyon'.

Kung kayo ay talagang nasa pataas na landas tungo sa pinakamataas na ispiritwal na mga dimensiyon, ang inyong daan ay magkakaroon ng katangian ng mga sandali ng maningning maliwanag na nakitang pangsariling pagsusuri at pansariling pagkaunawa, na nasusunod ng kalimitan ng pagkagalit sa sarili. Itong madilim at masakit na pakiramdam ay ang magnetikong emosyon sa kabaligtaran.

Kung saan noon, ang ego ay kumapit sa mahalagang paningin nito sa sarili nito bilang lalang na may pinakamalaki at mas malaki pa kaysa iba, ito ngayon ay nagsisimula upang makasulyap sa masakit na katotohanan na marahil ito ay hindi lamang banayad – kundi ay napaka hindi perpekto. Sino mang tao na nakararating dito sa ispiritwal na antas na ito ng paglago ay makatatagpo na sila ngayon ay naglalakbay sa landas tungo sa tunay na kababaan ng loob.

Damahin kapag inyong natagpuan na ito ay nangyayari sa inyo. Kayo ngayon ay nagtutulak papalayo sa mga nalalabi ng nakaraang maling mga paniniwala tungkol sa inyong sarili at sa inyong mailusyong

pagkasarili. **Tandaan na ito ay ang inyong ‘intensiyon’ o ‘motibasyon’ o ‘pananalig’ na nagbibigay ng mapanlikhang kapangyarihan upang gawin ang anumang gusto ninyong gawin.**

Sa sandali na hangarin ninyo na kasama ng inyong puso upang salungatin ang inyong normal na layi ng inyong magnetikong emosyonal na mga gawi, inyong inilagay ang prosesong ito sa pagkilos. Kung may kaliwanagan ninyong inihahayag ang inyong mga layunin na gusto ninyong matupad at panatilihin ang mga ito sa unahan ng inyong paningin sa pamamagitan ng pagsusulat o sa inyong isipan, napaka may kaiklian inyong matutuklasan na ang mga ginustong mga pagbabago ay naganap sa inyong kamalayan. Kapag nangyayari ito, kayo ay makararamdam ng kagaanan sa ispiritu at magkakaroon ng mga sandali ng purong ligaya. Kayo ay magpapatunay na ang **KATOTOHANAN ng PAGIGING LALANG** ay nagdadala sa ‘nakakulong na mga puso’ tungo sa perpektong kalayaan ng ispiritwal na pamumuhay.

Sa kagayang panahon, inyong dapat na maunawaan na ang inyong ego ay dapat, (dahil sa pangangailangan upang mabigyan kayo ng kakayahan na mabuhay), makapagpaniwala sa inyo na kayo ay may halaga sa inyong sarili at sa ibang mga tao. Anumang panlabas na seryosong paghamon tungkol sa halaga ng sarili ay may kataasang mapanira. Ang desperadong takot at panloob na pagbaba ng pagtitiwala ay maghahantong sa pananalig na kayo ay walang halaga sa mundo, at ang pagkitil sa sarili ay maaaring ang likas na bunga. Samakatuwid, ang inyong paglago ay dapat na dahan dahan.

Walang isa man ay dapat na umasa sa mga tao na maging buong nabago ng mga salita ng pagpapayo o mga oras ng inspirasyon. Ang paglago ay maaari lamang na mangyari nang dahan dahan, **isang pananaw sa isang oras.**

Ang tunay na ispiritwal na pananaw ay pupuno sa isipan ng tao na kasama ang bagong punto ng pananaw na makapagbibigay sa kanya ng kakayahan na magsimula upang harapin ang tiyak na may kaugnayang mga kaganapan sa buhay nang may kaibahan. Itong pananaw na ito ay dapat na mamahala sa mga gawain ng tao hanggang ito ay may kabuuang makuha tungo sa kamalayan para sa hanggang kailan pa man at maging bahagi ng ebolusyon ng kaluluwa.

Bilang halimbawa, ang tao ay maaaring may ideya na siya ay magiging matagumpay sa buhay kung kanyang palalaksin ang kanyang kalooban na may kaagresibuhan para sa mga dumarating sa kanyang bilog ng impluwensiya. Siya ay naniniwala na siya ay mas pakikinggan kung siya ay sumisigaw.

Pagkatapos siya ay maaaring gumising sa katotohanan na walang isa man ang nakagugusto sa kanya at siya ay iniwasan ng mga manggagawa at mga ‘kaibigan’. Siya ay magiging mas agresibo dahil kanya ngayong nararamdaman na winalan siya ng dangal, o kung siya ay nalilintang na kaluluwa, kanyang tatanungin kung ano ang magagawa niya tungkol sa kanyang pagkakahiwalay. Sa sandali na ang **BANAL NA BUHAY** ay pumasok sa kanyang kamalayang ISIP at makapagpaunawa sa kanya na siya sa kanyang sarili ay umiiwas sa tao na naninigaw, siya ay magkakaroon ng kislap ng inspirasyon. Kanyang matatanto iyon, na upang maging masaya at matagumpay, kanyang dapat na ituring ang iba na kagaya na gusto niyang ituring siya. Maaaring mangatwiran kayo na ang pananaw na ito ay hindi kinakailangang inspirado kundi ay isinilang ng pangkaraniwang pandamdang, na siya sa kanyang sarili ay may kagagawan para sa pagdating ng pagkakapangyaring ito. Bagaman, ito ay hindi gayon. Ang mga egong pag-iisip ay idinikta lamang sa pamamagitan ng ‘pagsasama-paghihiwalay’ na mga pintig, anumang bagong karunungan ay dumarating mula sa **‘MAPAGMAHAL NA KATALINUHAN’**.

Ito ay maaaring ang huling inspiradong kislap ng pananaw na siya ay magkakaroon, ngunit kung siya ay tunay na nasa ispiritwal na landas at nagsasaliksik ng pinakamataas na mga dimensiyon ng pagkakamit, siya ay dahan dahang makakaunawa na ang unang pagtatagumpay sa 'egong' ito ay sapat na. Siya ay magsisimula na makita ang ibang dati rati na hindi napagsuspetsahang makasariling mga hubog ng pag-uugali. Kanyang itatadhana ang higit pang layunin na hindi maabot sa sandaling iyon, pero sa napakaikling panahon, kasama ng panalangin at meditasyon, ay kanyang makakamtan din ang layuning iyon. Sa paraang ito, ang kanyang mga along bibrasyon ng kamalayan ay matataas at siya ay dahan dahan na kikilos tungo sa 'Selestiyal na mga Kaharian ng Kamalayan' – ang 'Kaharian ng Kalangitan'. Sa iba pang paraan, ang isang babae ay maaaring makaramdam lamang ng kasiguruhan sa pamamagitan ng hindi paggambala sa pangkasalukuyang antas ng pamumuhay. Siya ay natatakot na magsalita kapag pinakikitunguhan na walang respeto. Ang kagayang mahiyaing tao, habang mas komportable sa pananatili sa katahimikan, ay magdaranas din ng malalim na galit dahil ang mga tao ay hindi gumagalang sa kanyang hindi aktibong personalidad. Ang kagayang tao ay kalimitan na tumutungo sa relihiyon para sa kaginhawahan at muling pagsisiguro at dahil sa hindi pagkaunawa sa mga batas ng pagiging naririto; siya marahil ay mananatiling nakatigil sa kanyang katahimikan hanggang sa katapusan ng kanyang oras sa lupa.

Talaga, dahil sa aking mga salita na nakatala sa mga sulat: 'Pinagpala ang mga tahimik dahil kanilang mamanahin ang lupa', ang simbahan ay nagturo na ang katahimikan ay dapat na papurihan, siya ay maaaring makaramdam na ang kanyang 'katahimikan' ay ang daan tungo sa **LIWANAG**.

Ngunit, kung ang tahimik na maliit na dalaga ay makakatagpo ng **KATOTOHANAN** tungkol sa kanyang 'pagiging lalang' at makakita ng tamang daan upang makagawa ng pakikipag-ugnay sa 'Pangkalahatang Kamalayan', siya sa bandang huli ay masasabihang paloob at may kaliwanagan na, sa paraang ispiritwal, siya ay kapantay ng bawat isa. Siya ay magiging inspirado upang magpahayag ng kanyang sarili nang maayos. Siya ay mabibigyan ng kalakasan upang magsalita ng 'kanyang katotohanan' sa mas may pagtitiwala at nakaaakit na paraan.

Ang mga tao ay magsisimula na gumalang sa bagong personang ito at siya ay magpapakita ng panloob na ispiritwal na paglago na nakuha sa panahon na kanyang nagugol sa meditasyon.

Tandaan, hindi kayo nasa lupa upang 'magbigay ng kaluguran sa Diyos', na kagaya ng ang inyong simbahan ay maaaring magsabi sa inyo. Kayo ay nasa lupa upang 'ipahayag' ang 'Diyos' at upang gumawa ng mas malapit at malapit na pakikipag-ugnay sa Unibersal na Kamalayan hanggang kayo ay maging malaya sa magnetiko- emosyonal na pagkakagapos.

Kailangan kong gawing maliwanag ito na ang aking mga salita ay hindi tamang naisalin sa sulat. Ang sinabi ko: 'Pinagpala ang mga may puno ng kapayapaang mga puso dahil mamanahin nila ang lupa'.

Kapag pinagmuni muni ninyo ang mundo, inyong makikita na iyong mga bansa na may 'puno ng kapayapaan ang mga puso' ay nananagana at nabubuhay sa harmoniya kasama ng kanilang mga kapitbansa. Kung saan mayroong mga kaguluhan at pagpatay, itong di kaayusan ay ang direktang manipestasyon ng 'kamalayan' ng mga nakatira. Ang kagayang kamalayan ay sumisira sa bansa at nagdudulot ng kahirapan at karamdaman.

Minsan, ang bansang kagaya ng Tibet, humahanga sa sarili nitong pagkakahiwalay at ispiritwal na mga ritwal at mga paniniwala, ay maaaring naiinis sa ilalim ng bigat ng sarili nitong pantao/ispiritwal na mga paglikha. Ang mga nakatira ay kailangan na pwersahin papalabas tungo sa magulong mundo upang marahil ay mailagay nila ang kanilang mga paniniwala sa pagsubok. Kanila ring dinadala 'kung ano ang totoo sa kanilang pag-iisip' sa iba na nabibigatan ng magnetiko emosyonal na mga tugon sa buhay. Sila ang naging daan sa maliit na landas, sa pag-aalis ng sakit na naranasan ng modernong lipunan.

Habang nasa paglalakbay na ito patungo sa **LIWANAG, ang Selestiyal na mga Kaharian ng 'Banal na Kamalayan'** kayo ay walang pagdadalawang isip na sasailalim sa mabato at mabakong mga karanasan hanggang inyong makamtan ang inyong tunay na layunin. Inyong mararanasan ang mga oras ng kahanga hangang ligaya at mga oras kapag ang inyong puso ay mabigat at ang inyong mga emosyon ay nahila ng paraang ito at ay dahil nararamdaman ninyo na mayroong hindi mapasok na hadlang sa pagitan ng inyong sarili at **Banal na Kamalayan**.

Maaaring inyong narinig na ang madilim na mga oras na ito ng panloob na kapaguran kapag ang tao ay hindi na nakaaalam ng kung ano ang dapat niyang ginagawa o kung saan siya ay pupunta. Pagkatapos, biglaan, kung itong ispiritwal na pagkakahiwalay na ito ay hindi na makayanan, at ang manlalakbay ay nagsuko sa kanyang panloob na sarili nang lubusan, ang **Ilaw** ay nagpapaliwanag sa isipan, at ang tao ay makakakita ng mga kahanga hangang mas malalim na katotohanan tungkol sa pagiging naririto, ay makakatanto, nang mas maliwanag, ng kanyang **PINAGMUMULAN ng PAGIGING LALANG**. Siya ay mapupuno ng galak dahil ang 'Diyos ay nagsalita'.

Oo, ang **'BANAL NA BUHAY' ay nakapasok sa kanyang kamalayan**, at nag-angat sa kanya nang ligtas sa baybay ng landas na maghahatid sa pagkakamit ng pinakamataas na ispiritwal na kamalayan ng Selestiyal na mga Kaharian – ang Kaharian ng Kalangitan.

Samakatuwid, ang daan paunahan ay sa pamamagitan ng paraan ng kagayang mga sandali ng malalim na mga kapahayagan. Ang mga ito ay dapat na pahalagahan at tandaan kung hindi lahat ng naikokonsiderang bahagdan ng trabaho ng sarili ay mawawala, at ang nagsasaliksik ay may pagpapatuloy na matutulak pabalik sa kung saan siya ay nagsimula ng paghahanap.

Ang **Paniniwala** ay dapat na matatag sa lahat ng pagkakataon. Ang pagpapabagu-bago patungkol ay walang napapala. Kapag ako ay bumababa sa inyong antas o dimensiyon ng 'kamalayan', ako ay nakakakita ng may kaseryosohang may hilig na nagsasaliksik ng **Katotohanan** na nataas sa mga ilang oras at may kaligayahang nagsasabi sa mga tao ng kanilang karanasan, at pagkatapos, sandali pagkatapos, ay nagdududa sa kung ano ang sila ay nakatiyak na natanggap nila noong mas nauna. Ito ay nagpapabagal ng proseso ng ispiritwal na paglago. Ang mga oras na ito ng pagdadalawang isip ay dapat na buong lakas na labanan at pagtagumpayan sa pamamagitan ng meditasyon at panalangin. Dahil kung ano ang PAG-AAGAM AGAM ay walang iba kundi ang pagpapawalang bisa sa kung ano ang nalaman ninyo na at pinaniwalaan!

Ang PAG-AALINLANGAN ay negatibong mapanlikhang kamalayang pwersa na nakadirekta laban sa pinaka karanasan ng **'BANAL NA BUHAY' na nag-angat ng inyong ispiritu pataas!**

Lumilikha kayo sa loob ng sarili ninyo ng maliit na digmaan sa pagitan ng inyong karanasan ng **Banal na Kamalayan** at ng inyong pantaong kabulagan. Inyong maaaring masira ang memorya ng banal na

sandali at mapawi ang lahat ng mga bakas ng inyong ispiritwal na pagkakataas at paglago na nadala nito tungo sa inyong kamalayan. Itong sigalot ay mag-iiwan sa inyo ng pakiramdam ng kapaguran at nawalan ng ispiritu. At kayo marahil ay hindi nakakaunawa na lahat ay nag-iisa at hindi natulungan - kayo ang gumawa ng negatibong transpormasyon sa inyong sarili!

Ang mga tao sa ispiritwal na landas, ay kadalasang gumagawa nito sa kanilang mga sarili at naghahadlang sa kanilang ispiritwal na paglago, hindi tumitigil upang magtanong kung ano ang tama na kanila dapat na muling balikan dito sa pansariling indulhensiyang pagsasanay.

Ang mga tao ay gumagamit ng kanilang mga isip na walang ingat, na sumisira sa kanilang mga buhay at mga buhay ng ibang mga tao dahil sa kanilang mga iniisip at mga salita na nagmumula sa kanilang bugso ng ego. Dahil ito lamang ay ang inyong iniisip na buhay at emosyonal na mga kaguluhan na nagtatapos sa mga pakikipag-away at krimen – hindi ang inyong mga mukha, mga katawan, mga kamay at mga binti hanggang ang mga pakikipag-away ay magtapos sa pisikal na abuso. Bagaman kahit na ang pangkatawang di pagkakasundo ay mayroong mga simula nito sa pagkabigo ng ego sa loob ng isipan at mga emosyon, at ay naipaabot sa mga kasu kasuan upang magbigay butas sa hindi mapigil na poot.

Sa paraang ito, ang mga kasal – mga pakikipagkaibigan- na nagsisimula sa pinagsasaluhang kagalakan sa katapusan ay nagwawakas sa pighati at parehong pagtanggap - dahil ang mga tao ay nakakatagpo dito na imposible na magpadaloy sa kanilang bugso ng ego tungo sa buhay at nagpapanatili ng pag-ibig na mga paraan ng pagpapahayag ng sarili.

Ang mga magulang at mga anak ay nagpapahayag ng pinagsasaluhang pag-ibig hanggang sa mga taon ng pagbibinata-pagdadalaga, at pagkatapos ang galit ay pumapasok sa tagpo at nagpapaasim sa mga relasyon kapag ang mga anak ay nagrebelde laban sa awtoridad at ang mga magulang ay tumutugon nang may pansariling katamaang pang-aabuso. Muli, walang pangangailangan para sa kagayang sigalot. Ang mga magulang ay dapat na may katiyakan na makaunawa na bawat henerasyon ay lumalaban upang makatayo ang mga paa nito sa mundo ng may gulang na at gawin ang mga bagay na mas may inobasyon kaysa sa ginawa ng kanilang mga nakatatanda? Paano ang mga nakababatang mga tao ay magtatagumpay kung pinipigilan na sa pangkabataang pagkakagapos?

Kapag ang mga kabataan ay nagiging mga nakababatang may mga gulang na, ito ay ang ‘panahon ng paglaki’ para sa mga magulang, na ngayon ay dapat ng maghanda para sa susunod na baitang ng kanilang buhay – mas lalong inspiradong paggamit ng kanilang natatagong mga talento, at pagkatapos ay ang matandang edad, pagtanggap ng kanilang mga nakaraang kawalan ng mabuting pagpapasya at mga pagkakamali, at, at sa wakas, ang mapayapang paglipat tungo sa walang katapusang **Liwang**.

Bakit makikipag-away? Bakit makikipaglaban? Ang mga tao na buong kontrolado ng ego ay hinahayaan na lumipad at magpukpok papalayo para sa kanilang mga ‘karapatan’.

Ang mga hinog na mga tao sa ispiritwal na paraan ay nagreresolba sa mga problema sa pamamagitan ng pakikipag-usap sa kanila nang may pagkaawa.

Ano ang ibig nitong ipakahulugan sa pantaong mga terminolohiya? Ang ibig sabihin nito ay- pakikinig sa ibang mga tao na may pasalita o matahimik na pagkilala na ang paraan na ang ibang mga tao ay

nakadama/ nakadarama sa tiyak na sitwasyon ay kagayang may saysay at karapat dapat sa paggalang na kagaya ng inyong mga naramdaman/nararamdaman.

Kapag nadala ng malubhang konprontasyon na kung sa alin ay wala ni isa man sa inyo ay nakahanda upang magsuko sa katiting na dahilan, umalis na papalayo na nag-iisa at kumuha ng panahon upang malaman na kayo ay nasasangkot sa ‘labanan ng kamalayan’. Ang away ay hindi naging bunga lamang bilang resulta ng kung ano ang sa katunayan ay naganap at nasabi sa sandali ng lubhang init - kung ano ang talagang nangyari ay ang epekto ng kung ano kayo ay parehong - nasa kamalayan.

Ito ay nagsasangkot sa inyong mga nakaraan. Ang sigalot ay nagmumula sa inyong personalidad mismo, ang tipo ng bugso ng ego na tinataglay ng isang tao, ang basikong mga pananaw ng tama at mali, ang normal na mga asal na mayroon ang bawat isa tungo sa ibang mga tao at sa buhay sa pangkalahatan. Samakatuwid, kapag mayroon kayong sigalot o konprontasyon, sabihin ninyo sa inyong katunggali na kayo ay kumukuha ng panahon na huminto upang tumayong matatag at patahimikin ang inyong isipan upang magkaroon ng kakayahang makinig na puno ng pagtulong.

Pagkatapos – maging napaka talino. Tawagin ang **Banal na Kamalayan** para sa interbensiyon ng **Mapagmahal na Kamalayan** tungo sa sitwasyon.

Subukin na matanto – ilagay sa paningin – na pareho kayo ay nakatayo sa **Liwanag** ng **Banal na Kamalayan**, pantay sa mga pinagmumulan ng kaluluwa, pantay sa patutunguhan, - magkatulad na totoo, magkagayang tao, magkaparehong may pansariling kakanyahang tinataglay.

Hanggang sa inyong makaya na buong mailubog ang inyong sarili dito sa pagkakaunawang ito - itong antas ng isipan – kayo ay hindi pa handa upang tumayo sa **Banal na Liwanag** upang may pagmamahal na ayusin ang inyong gulo at nasaktang mga pakiramdam.

Magbalik sa inyong katunggali at magmungkahi na kayo ay magtagpo at bawat isa ay mayroong lima o sampong buong minuto upang may kaliwanagan, may katahimikan, magpaliwanag ng inyong mga punto ng pananaw, ang inyong palagay sa kung ano talaga ang nasabi na – kung sa ano talaga tungkol ang away, paano ang mga pandamdang ay nasaktan, kung paano ang bagay ay mabibigyan ng solusyon.

Piliin na ang iba ay magsalita muna at muli ay isuko ang sitwasyon sa **Banal na Kamalayan**.

Kung mayroong lubhang matinding pait ng akusasyon na nangyayari, subukan na pababain ang inyong sariling ego at manatili na **ganap na matahimik** at kalmado. Ito ay malaki ang maitutulong para sa ibang nagsasalita, dahil siya ay makakaramdam na siya ay pinakikinggan. Ito ay mag-aalis sa pakiramdam ng pagkabigo. Sa paraang may katwiran, unawain na kayo ay tumutulong sa inyong katunggali pero huwag ilagay na ang inyong sarili ay superyor!

Subukin ang inyong pinakamainam upang makita kung gaano ang nasabi na ay tunay na tungkol sa inyong sarili – maging anuman ito, kung may saysay, kagatin ang inyong dila at tanggapin ito. Maging masaya at magalak – dahil sa sandaling iyon kayo ay nagkaroon ng sandali ng pananaw tungo sa inyong sariling pantaong kamalayan, na nagbibigay sa inyo ng pagkakataon na alisin ang aspeto ng bugso ng ego. Bawat oras, kayo ay nakakapag-alis sa inyong sarili ng munting bugso ng ego, inyong hinahayaan ang inyong kaluluwa ng mas maraming ‘espasyo sa paghinga’ at silid para sa mas aktibong pagkontrol sa inyong personalidad. Inyo ring itinataas ang mga alon ng bibrasyon ng inyong kamalayan at nakararamdam ng antas ng mas magaan sa loob ng inyong sarili.

Sa mga paraang ito ay lumalago kayo sa paraang sikolohikal - at ispiritwal.

Makinig sa mga pakiramdam ng ibang mga tao. Subukan na pumigil sa inyong sarili at unawain ang mga emosyon ng inyong katunggali. Damahin ang 'kanyang' sakit, ang 'kanyang' galit, ang 'kanyang' mga pag-aala ala. **Isa isang tabi ninyo ang sa inyong sarili – at damahin ang sa kanya.**

(Ang 'kanya' ay kumakatawan sa parehong kasarian para sa kaiklian ng pagpapahayag)

Tanungin ang inyong sarili – Kung sino man ang nagsabi o nakagawa sa inyo ng kung ano ang nasabi o nagawa ninyo sa iba, ano ang inyong mararamdaman? Kung maisasa isang tabi ninyo ang inyong ego nang may kasapatan upang magkaroon ng kakayahan na ikonsidera ito, kayo ay nasa landas upang mapagtagumpayan ang uri ng bugso ng ego na naglalagay sa 'sarili' na nasa itaas ng bawat ibang konsiderasyon at ay hindi magawang makita ang anumang ibang punto ng pananaw.

Bago magsalita, mahinahon na maghintay sa katahimikan hanggang ang sampóng minuto ng inyong katunggali ay lubos na tapos na - kahit na ito ay nangangahulugan na natatapos niya bago ang oras at pareho kayo ay nananatili sa katahimikan sa isang saglit.

Kilalanin nang may kagandahan na kaya ninyong gawin, na inyong narinig ang kung ano ang kanyang sinabi at inyong naiintindihan kung bakit siya ay nadismaya. Sa biglang kontrol na iyon sa sarili, tantuin na kayo ay nakakuha ng paraan ng pagkontrol sa inyong sarili at inyong nakuha ang unang hakbang upang gamutin ang sitwasyon.

Sa kabilang banda, - kung inyong hindi lubusang naunawaan kung ano ang kanyang sinabi ay kayo ay sa paraang mental ay humahadlang sa bagay na sinasabi niya na hindi ninyo gustong marinig o tanggapin. Samakatuwid, muli, ang inyong ego ay nasa pagkontrol. Pigilin ninyo ito at anyayahan siya na magpaliwanag nang higit – at muli gawin ang inyong makakaya upang ilagay ang inyong sarili sa kanyang lugar. Damahin ang kanyang sakit. Unawain ang kanyang galit.

Kapag inyong natanggap ang ibang tao tungo sa inyong pagkaunawa at kilalanin ito, ang kanyang egong mga depensa ay magsisimula na mabawasan, makikita ninyo na siya ay nagsisimulang magrelaks. Pareho kayo ay makakaramdam ng mas mabuti.

Habang nagawa na ninyo ito, may katahimikan, may kadahanan, may pag-iingat – kayo pagkatapos ay nagbibigay nang may maliwanag na pagkakapantay na larawan ng daan na inyong naramdaman sa mga kaganapan. Huwag gumamit ng mga salita na pinaghandaan upang ilagay sa baba ang inyong katunggali at bunga nito ay makadismaya sa kanya. Tandaan na:

(a) kayo ay gumagawa ng pagsisikap upang kontrolin ang inyong ego bilang pangunahin tungo sa walang kondisyong pag-ibig.

(b) kayo ay gumagawa upang makamtan ang kapayapaan at pagkakaunawaan sa pagitan ninyo – hindi mga puntos.

(k) ang inyong tugon ay hindi dapat humantong tungo sa mas lalong sigalot dahil kayo ay gumamit ng mga salita na maaaring lalong makadismaya sa kanya. Kung ito ay makatuya – ay ang inyong ego ay nanalo **laban sa inyo**. Ang inyong isip ay natalo.

Kapag kayo ay parehong nabubuhay sa ispiritwal na mga alon ng kamalayan, ito ay susunod na ang inyong katunggali ay magbibigay sa inyo ng kaparehong tugon ng pakikinig, pag-iisip at pagkilala ng inyong posisyon, na kagaya ng inyong ibinigay sa kanya, subalit kung siya ay nabubuhay na may

kaganapan sa panlupang mga alon ng kamalayan, kayo ay makakaharap sa mga kahirapan. Kanyang maaaring maramdaman na inyong sinusubukan na pumuntos sa pamamagitan ng pagiging ‘banal’, ‘superyor’ sa ilang mga paraan. Pakalmahin ninyo siya; sabihin sa kanya na ito ay masakit na magkaroon ng sigalot sa pagitan ninyo. Inyo lamang sinusubukan ang paraan upang maisiguro na pareho kayo ay makakukuha ng patas na pakikinig mula sa isa’t isa, at makarating sa tunay na pinagsasaluhang nagpapatawad na pakikipagkasundo sa halip na pang-ibabaw lamang kapag ang masakit na mga pakiramdam ay naiwan upang sumugat sa isip at puso at katawan.

Inyong dapat na bigyan ang bawat isa ng karapatan na hindi pumayag sa malumanay na pananalita – nagbibigay ng mga may saysay na mga dahilan para sa mga di pagkakasundo. Hanapin ang determinasyon sa loob ng inyong sarili upang kilalanin na kayo, bilang taong lalang, ay hindi maaaring laging tama dahil kayo, katulad ng sinuman, ay isinilang na may nagkokontrol na bugso ng ego na pumupwersa sa inyo upang kuhanin at may kalakasang idepensa ang posisyon ng ‘nasa ibabaw na aso’. Tandaan na habang kayo ay naniniwala sa inyong sarili na maging ‘nasa ibabaw na aso’, siya din ay naniniwala sa kaparehong bagay. Sa paraang pantao, siya ay naniniwala sa kanyang sarili na maging kahit papaano ay nasa pantay na baitang na kagaya ng inyong sarili kung hindi man superyor. Anuman ang kanyang ego ay nagdudulot sa kanya upang mag-isip ng tungkol sa kanyang sarili at sa kanyang punto ng pananaw ay may katumpakan na kapareho ng sa inyong ego ay nagdudulot sa inyo na mag-isip ng tungkol sa inyong mga opinyon at mga ideya.

Kung maaari ninyong dalahin ang **Banal na Kamalayan tungo sa arena ng inyong pantaong kamalayan**, kayo ay literal na nakatanggap – na may maawaing pagtanggap at pag-ibig – ang pantaong katunayan ng bawat isa sa inyo tungo sa inyong mga sarili, ay nakatunaw sa pagkanegatibo sa pagitan ninyo at nakapagtaas ng mga alon ng mga bibrasyon ng kamalayan, na nag-iiwan sa inyo na nakararamdam ng mas magaan at mas masigla. Dahil ito ay nag-iiwan sa inyo sa perpektong kapayapaan, wala na sa gusot, ito ay lubhang mahalaga sa inyong kabutihan.

Kung, bagaman, kayo ay dapat tumanggi na makinig at makisimpatiya at tumanggap na may mapagmahal na pagpapatawad, ang ‘katotohanan’ ng ibang tao, ang pagtanggap ay lumilikha ng emosyonal na ‘magnetikong pagtanggap’ enerhiya na sumasama at muling nagbibigay pwersa sa ibang mga latak ng pagtanggap enerhiyang pwersa na nasa loob ng elektromagnetikong mga lunan ng kamalayan sa inyong buong sistema. Ang ‘Pagtanggap magnetismo’ ay nagpapababa sa ‘pagsasamang magnetismo’ sa pagitan ng mga selyula at ang masamang kalusugan ay nangyayari.

Itong **katotohanang ito ng pagiging naririto** ay ang dahilan ng lahat ng sikosomatikong medisina. Ang mga tao na palagiang sumisisi at humuhusga sa iba at nagpapanatili ng buong saradong isipan tungkol sa kanilang sariling bahagi sa gusot, ay sa bandang huli ay makakaranas ng mga uri ng radikal na pagbagsak sa kanilang pisikal o emosyonal na bahagdan. Kung kanilang masusubaybayan at tatabahuhin ang pagkiling na ito upang maisakatuparan ang pagkontrol, paghusga sa iba at alisin ang kanilang mga sarili mula sa sisi, at sa katapusan ay makapagbibigay sa kanilang ‘kaluluwa’ ng buong kasanayan sa kanilang personalidad, ang pagbagsak ng kung anumang uri, ito sa kalauanan ay mawawala nang ganap.

Kung, sa panahon ng sigalot sa iba, kayo ay nagbibigay ng oras, espasyo at pang-unawa ngunit ay nakakatagpo lamang ng katigasan ng ulong paglaban sa anyo ng patuloy na pangungusap ng personal na agrabyadong pakiramdam, kayo ay humaharap lamang sa egong kabulagan at ang tanging bagay na dapat gawin ay tumawa, tanggapin ang pagkatalo, at lumakad papalayo.

Habang kayo ay lumalakad papalayo na may pagpapatawad at pang-unawa sa kanilang kumukontrol na ego, kayo ay maaaring tumanggap ng pagkatalo ngunit kayo ay kumuha ng pagkapanalo sa sarili at tumigil mula sa pagdadala ng negatibong mga bibrasyon patungo sa inyong lugar ng kamalayan.

Ang pinakamasamang bagay na inyong magagawa upang maghatid ng gulo ay ang magsabi sa mga tao 'na sila ay hindi dapat na makaramdam ng tiyak na paraan' o 'hindi nila binibigyan ng kahulugan ang kanilang sinasabi'. Itong dalawang mga kasabihan ay ang malaking paglabag sa dignidad at respeto na nauukol sa iba at inyong tinanggihan ang 'pantaong katunayan' ng ibang persona.

Pwede ninyong tanungin ang tao: 'Talaga bagang binibigyan mo ng kahulugan ang iyong sinasabi?' Kung ang sagot ay 'oo' ay ito ay dapat na tanggapin at ang pag-uusap ay dapat na magpatuloy mula sa puntong iyon.

Huwag ipagkikibit balik at kung ano ang sinusubukang sabihin ng ibang tao sa inyo dahil hindi ninyo gusto na harapin ang kung ano ang sinasabi. Ito ay kaduwagan at nagbibigay ng mga puntos sa inyong ego. Maging matapang at makinig – na parehong taynga ay bukas upang tumanggap ng katotohanan sa likod ng mga salita.

Inyong dapat na tanggapin ang 'katunayan' ng sa tao – maging kayo ay sumasang-ayon dito o hindi, kahit na ang aspeto ay nagdudulot sa inyo ng pagkagulat o hindi kanais nais. Tandaan, hindi ninyo alam ang buong mga kaganapan mula sa kung sa alin ang kamalayan ng tao ay lumago tungo sa pangkasalukuyan nitong anyo. Kapag humuhusga kayo, namumuna, nagkokondena sa anumang paraan, kayo ay nagtayo ng balakid sa pagitan ng inyong sarili at sa personang iyon na hindi matatanggal, gaano man na maaaring gusto ninyo upang hindi mapansin ang bawat bagay na negatibo sa kanya at maging magkaibigan sa hinaharap. Sa hindi pagkakaalam, ang kung ano ang inyong tinatanggihan sa kanya ay mananatili sa inyong kamalayan bilang pundasyon para sa panghinaharap na mga sigalot na dadami at sa katapusan ay makakatalo sa pagmamahal.

Sa hindi inaasahang pangyayari, inyong masasabi na ang mga bagay sa panghinaharap ay sumasalamin sa inyong pundamental na sekretong kawalan ng tiwala o di kanais nais. Sa halip na tumanggap sa kanyang mga kahinaan na may pagmamahal at tulungan siya na harapin at mapagtagumpayan ang mga iyon, inyong inilalagay siya na maging listo laban sa inyo at hindi siya lubos na magtiwala sa inyo. Ang inyong ego at ang kanyang ego ay magkakaroon ng sekretong paglalaban na wala ni isa sa inyo ay magiging nakaaalam sa paraang konsiyus.

Ang pag-ibig ay magiging galit. Tandaan – ang inyong buhay ay ESTADO NG KAMALAYAN sa kung sa alin ang mga iniisip at mga pakiramdam ay nakadeposito na kagaya sa taguang kahon. Hayaan na ang pagtanggap at pangangalaga ay maging ang bakal na kung sa alin ang kahon ay ginawa.

Kung makasagupa kayo ng sinuman na kayo ay nahalina, kung sa pakikipagkaibigan lamang, at inyong matuklasan na mayroong mga elemento sa kanyang nakaraan na taliwas sa inyong mga prinsipyo – kayo ay may pagpipilian

(a) na manatili na may pakikipag-ugnayan sa kanya, ganap na tinatanggap ang kanyang nakaraan, at maaari na sa panghinaharap na mga sitwasyon ay tinutukoy ang mga katangian sa paraang lohikal at may pagmamahal, tinutulungan siyang lumago, o kung ito ay hindi posible,

(b) biglaang alisin ang inyong sarili mula sa sitwasyon hanggang inyong maaaring makita ang kanyang mga problema mula sa perspektibo ng mapagmahal na pagtanggap na inspirado ng **Banal na Kamalayan** at matagpuan ninyo siya na nakatatanggap sa inyong mga prinsipyo.

Hindi ninyo dapat na akusahan ang isang tao na gumagawa mula sa pintig ng ego. Lahat ng taong lalang ay nadadala ng ego sa mas malaki o mas maliit na hangganan. Huwag gagawa ng pananaw na makapagpapababa sa iba.

Noong ako ay nasa lupa, aking hinimok ang mga tao na magpatawad at tumigil mula sa panghuhusga, pamumuna at pagkondena.

Ang simbahan ay nakapagbigay dito ng maling interpretasyon na ang kahulugan ay inyong dapat na 'bigyan ng kaluguran' ang Diyos sa pamamagitan ng pagmamahal sa iba at pagtigil mula sa negatibong mga emosyon.

Hindi ito ang ibig kong sabihin. Walang 'Diyos' na nangangailangan na 'bigyan ng kaluguran' sa pamamagitan ng inyong asal.

Kayo ay mga master ng inyong kapalaran na kayo ay laging 'nag-aani ng kung ano ang inyong inihahasik'. Lahat ng mga nakaraang mga pahina ay idinirekta sa pagbibigay sa inyo ng mga detalye kung paano iwasan ang paghahasik ng mga damo sa inyong taniman ng gulay, **kung paano manatili na malusog, masaya, masagana.**

Ang oras ay darating sa inyong ispiritwal na paglago kapag kayo ay magigising sa malaking gantimpala na mayroon kayo sa inyong ulo - ang regalo ng mapanlikhang, *matalinong* pag-iisip, at kayo din ay magiging nakaaalam sa malaking responsibilidad na inyong tinataglay tungo sa paraan na inyong ginagamit ito.

Mayroong mga kahanga hangang mga tao sa inyong mundo na gumamit ng kanilang mga isipan sa kagayang paraan upang makakuha ng pananaw at paglago mula sa pang-araw araw na mga pakikipagtunggali sa kanilang mga buhay. Bai-baitang, sa pamamagitan ng pagsusuri, pag-aanalisa, pagkilos tungo sa bagong mga punto ng pananaw, mas mataas na pang-unawa, ang mga ito ay naghuhubog ng bagong mga nararapat para sa kanilang mga sarili.

Kanilang pinakikibagayan ang mga nararapat na ito bilang mga alituntunin para sa kanilang panghinaharap na asal. Sa pamamagitan ng mga paraang ito sila ay may kakayahan na linisin ang kanilang mga pag-iisip, mga salita, mga gawa, upang muling bigyan ng kahulugan ang kanilang paraan ng pag-uugali sa mundo at ang pakikitungo sa mga pakikipagrelasyon.

Ito ay ang mga 'sariling -nagawang' mga tao – ngunit ay bihira na inyong matagpuan na sila ay hindi rin nakakuha ng kalakasan, pananaw, inspirasyon, emosyonal na katatagan mula sa mas mataas na pinagmumulan – **Banal na Kamalayan** o ang kanilang pananaw sa kung ano ay maaari nilang tawagin na 'Diyos'.

Noong nasa lupa, sinabi ko sa mga tao ang kwento – ang talinhaga ng 'Sampung mga Talento'. Sinabi ko na ang Panginoon na may maraming kayamanan ay pupunta sa ibang bansa pangsamantala at kanyang iniwanan ang bawat isa sa kanyang tatlong mga tagapaglingkod ng salapi.

Sa isa, nagbigay siya ng sampung talento, sa isa – lima- at sa nahuhuling isa ay nagbigay siya ng isang talento.

Noong siya ay nagbalik, tinanong niya ang bawat tagapaglingkod kung ano ang saysay na ginawa nila sa pera.

Ang isa ay nagsabi na dinoble niya ang puhunan ng master, at ang isa ay nagsabi na tumubo siya ng kalahati muli, at ang huling lalaki ay nagsabi na inupuan niya iyon , dahil sa natatakot siya na maiwala ang naibigay sa kanya.

Pinapurihan ng master ang naunang dalawang mga tagapaglingkod sa kanilang pagiging episyente at katalinuhan, pero siya ay galit sa tagapaglingkod na hindi man lamang sumubok na gumawa ng anumang bagay sa isang talento na iniwan sa kanyang pangangalaga.

Bawat isa sa inyo sa mundo ay mayroong inyong sariling dami ng 'talento' na kung sa alin ay mapagtatrabahuhan. Kung, sa inyong sariling pagkukusa, inyong natatagpuan ito na mahirap na matuklasan ang pinakamainam na paraan upang gumawa ng pakinabang mula sa inyong personal na talento at mga pinagkukunan – kumuha ng **Banal na Kamalayan** sa pamamagitan ng meditasyon, at unti unti, ang mga ideya ay may katiyakan na daratal, at ang mga ito ay may kaeksaktuhan na angkop sa inyong sariling katauhan.

Sa kagayang panahon – ikonsidera kung paano ninyo ginamit ang inyong mga talento sa buong buhay ninyo. Kayo baga ay lubos na naging abala sa paglikha ng kaligayahan at mga kaaliwan para sa inyong sarili – o kayo ay nag-ukol din ng oras sa pagtataas o pagpapabuti ng buhay ng iba?

Ito ay teribleng bagay na nabigyan ng mga talento na higit sa pangkaraniwan at upang wakasan ang inyong mga buhay na nagsayang sa mga ito sa pamamagitan ng indulhensiya sa sariling mga paraan ng pamumuhay. Anuman ang mga leksiyon na inyong hindi natutunan, anuman ang paglago na inyong iniwasan, anumang pag-unlad sa ispiritalidad na inyong may intensiyong iniwasan – ay mga bundok na nilikha ninyo para sa inyong sarili upang akyatin sa inyong sunod na mga buhay. Ang mga ito ay ang hahadlang sa inyong landas at dapat na harapin – sa paraang ispirital- o muli ay maulit sa susunod na buhay.

Ito ay hindi kinakailangan na gumawa ng malaking daan sa mundo, makapagkamit ng progreso o kayamanan o kasikatan.

Maaari ninyong gamitin ang inyong mga talento bilang magulang, na naghahanap ng pinakamainam na mga paraan para maging matagumpay sa inyong trabaho sa pagtataguyod ng sa inyong mga anak na kabutihan. Anong mas mataas na pagtawag ang nariyan kaysa maging 'mabuting mapagmahal na magulang', lalong higit kung kinukuha ninyo bilang inyong modelong ginagampanan ang **Banal na Ama-**

Inang Kamalayan na ganap na nakadirekta sa paglago, nutrisyon ng isip at katawan, pagpapagaling ng isip at katawan, muling pagpapanag-uli ng isip at katawan, proteksiyon sa bawat anyo at katuparan ng **bawat** pangangailangan ng isip, mga emosyon, katawan – sa loob ng sistema ng Batas at Kaayusan at Walang kondisyong Pag-ibig. Bilang magulang – inyo bagang nasukat ang inyong sarili tungo sa **Kamalayan** ng inyong **Banal na Pinagmumulan ng Pagiging lalang?**

Ang ilang mga tao na nakagawa nang pinakamainam sa kanilang mga talento ay iyong mga tagapaglingkod – iyong mga kumalinga sa mga anak ng ibang mga tao na may debosyon at pagmamahal, naglilinis ng bahay na may buong atensiyon sa bawat detalye, lumilikha ng mapayapang kalmado at mapagmahal na kapaligiran para sa tagapagbigay ng trabaho na may pagmamahal at kabanayadan. Ito ay ang mga dakilang mga kaluluwa, ang mga indibidwal na nakagawa ng mga landas para sa kanilang mga sarili na naghahatid direkta tungo sa Kaharian ng Kalangitan.

Sa ibang kaparaanan, mayroong mga tao na gumamit ng kanilang mga talento para sa mga layunin ng pagsira sa iba upang pakainin ang kanilang kawalang halaga at malamig na kawalan sa loob ng kanilang sariling mga puso. Sa kalaunan, ang kanilang paggamit ng kanilang mga isip ay naghantong sa kanilang sariling pagkawasak. Mag-isip ng tao sa kasaysayan at sa kasalukuyang panahon, na humimok sa iba tungo sa rebelyon. Sila ay naging mga diktador. Pagkatapos ay isipin ang tungkol sa maaaring kahinatnan ng kagayang mga diktador. Ang kagayang mga tao ay umabuso sa mga prebilibhiyo na ipinagkaloob sa pamamagitan ng ‘kapangyarihan ng isip’ at sila sa bandang wakas ay, magbabayad ng presyo, ngunit ay hindi bago nila nasira ang mga libu libong mga buhay para sa walang magandang dahilan, dahil wala na magiging ‘magandang’ dahilan upang gawin ang mga bansa tungo sa punit sa digmaang kawalan at nagkawasak sa masaganang ekonomiya.

Mag-isip ng mga pamilya kung saan ang emosyonal at mental na abuso ay hinog na. Ito ay ang karumal dumal na paggamit ng ‘mental na kapangyarihan’. Ito ay tumatalbog sa nang-aabuso sa marami, maraming mga paraan – masamang kalusugan, karamdaman, mga pagkasugapa, depresyon at kawalan ng pagpapahalaga sa sarili.

Datapwat, huwag ninyong gamitin ang inyong mga utak, talino, pananaw, karunungan, edukasyon bilang plataporma mula sa kung sa alin ay mamumuna, huhusga o magkokondena sa iba na hindi umaabot sa inyong sariling pamantayan ng pagkaepisyente o kabutihan sa anumang antas ng inyong buhay.

Sa kagayang panahon – dahil, ang mamuna, humusga, at magkondena ay likas na kagaya ng paghinga para sa pantaong ego, **huwag subukan na itanggi ang inyong mga pananaw sa kung ano ang dapat na pagbutihin.** Upang gawin ito ay para itanggi ang katunayan ng ebolusyong prosesong. Ang layunin sa likod ng pagiging naririto ay upang maranasan – at upang pag-ibayuhin sa inyong mga karanasan. Samakatuwid, huwag huhusgahan o kokondenahin o tatanggihan ang mga kakulangan na naobserbahan ninyo sa iba kundi ay dalahin kaagad ang inyong mga pananaw tungo sa **Banal na Kamalayan at patuloy na humingi para sa Banal na Kalutasan ng problema.** Manangan nang matibay sa pagkakapangyari ng kung anuman, kailan man, ang **Banal na Kamalayan** ay nakuha tungo sa problema ang katapusang resulta ay laging paglago at pagkalinang para sa lahat ng kinauukulan.

Subukan na laging ilagay sa isip, kayo ay nasa lupa upang magdala ng Banal na Kamalayan pababa sa inyong pang-araw araw na buhay, mga relasyon at mga kaganapan. Kayo ay narito upang gamitin ang inyong mga isip para sa espesyal na layuning ito.

Noong sinabi ko na ako ay dumating upang tulungan kayo na makatagpo ng **'BUHAY na mas Masagana'**, ang ibig kong ipakahulugan ako ay dumating upang tulungan kayo na mapagtagumpayan ninyo ang inyong magnetiko-emosyonal na pagkakagapos at upang humanap at gumawa ng tunay na pakikipag-ugnay sa **BANAL NA BUHAY** ang **Pinagmumulan ng inyong pagiging lalang**. Mula sa pag-uugnay na ito ay darating ang nataas na **BUHAY** na kung sa alin ay malayong lumalampas sa 'pisikal na buhay' na kinunukuha ninyo mula sa inyong pagkain lamang. Mula sa pakikipag-ugnay na ito ay dumarating ang ispiritwal na direksiyon, proteksiyon at ang **May Kabanalang inspiradong Landas**.

Inyong pwede itong tawagin na 'Ang Landas ng Kristong Kamalayan'

Kapag inyong naunawaan ang ilang mga mas malalim na katotohanan na dati rati ay natago mula sa inyong kamalayan, inyong dapat na tanggapin at magalak na ang **Banal na Kamalayan** ay pumasok sa inyong pantaong kamalayan at nagsalita sa loob ng inyong isip. Magbigay ng matapat na mga pasasalamat at pahalagahan ang regalong ito at igalang ito. Huwag itong ipagkibit balik, kung hindi ay inyong haharangan ng higit ang daanan ng **MAPAGMAHAL NA KATALINUHAN**.

Kayo ay magtatanong kung bakit kayo ay nakararamdam na kayo ay nag-iisa muli.

Ang mga tao ay nagsasalita na nabago ng 'panloob na Ispiritu'.

Ang terminolohiyang 'panloob na Ispiritu' ay hindi mali. Ako ay nakapunta na sa malaking mga sukat upang subukin na alisin sa inyong mga isipan ang matandang terminolohiya na kung sa alin ay maaaring mayroong hindi wastong kahulugan para sa inyo. Sa kagayang panahon, gusto ko na maunawaan ninyo na kapag inyong nakuha ang kung ano ang aking talagang gustong **ipakahulugan**, (dahil ako ay sobrang hindi nabigyan ng tamang interpretasyon sa nakaraan kaya ayaw ko na na ito ay mangyari muli), kayo ay hindi dapat na maibaba sa pamamagitan ng terminolohiya sa sarili nito. Hanggang **alam** ninyo kung ano talaga ang 'panloob na Ispiritu', **-BANAL NA BUHAY –KAMALAYAN' na gumagawa mula sa WALANG HANGGANANG UNIBERSAL NA KAMALAYAN** at walang kinalaman sa mga 'ispiritu ng mga namatay na', inyong maaaring gamitin ang terminolohiya na may pinaka kahulugan para sa inyo, hanggang ito ay ang kahulugan na nabigay sa inyo sa mga **Liham** na ito.

Upang magbalik sa aking orihinal na pangungusap sa simula ng bagong seksiyong ito.

Ito ay kadalasan na sinasabi na ang mga tao ay maaaring 'mabago sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Ispiritu'.

Ang kagayang transpormasyon ay hindi posible. Wala na 'totoo' sa inyong pantaong sarili na maaaring mabago. Ang inyong kaluluwa ay naiguhit mula sa **BANAL NA BUHAY KAMALAYAN** at ay samakatuwid ay perpekto. Ang inyong pantaong 'personalidad' ay pansamantala lamang at binubuo lamang ng magnetiko emosyonal na 'pagsasama-paghihiwalay' na mga pintig. Bilang bunga, ang **Banal na Buhay** ay dapat na dahan dahan mapasok ng higit at higit pa sa inyong kamalayan upang suguin kayo na alisin papalayo ang mga malaking mga pintig upang ihayag ang ispiritwal na

Katunayan. Marahil aking mas maiging maipapaliwanag ito sa inyo sa pamamagitan ng paggamit ng talinhaga.

Ang isang babae na may pambihirang ganda ay pinanatiling nakatago sa loob ng malabong kulubong at ang masamang mukha ay ipininta dito. Kaya, ang katotohanan ng kanyang pagiging ay itinago na sekreto at ilan ang tumungo malapit sa kanya dahil sa kanyang hindi magandang hitsura. Siya ay lumaki at natanto niya na ang dahilan ng kanyang kalungkutan at pighati, kawalan ng kalayaan sa pagkilos at kalusugan, ay dahil sa mga kulubong. Subalit siya ay nasanay na sa mga ito na naramdaman niya na hindi siya mabubuhay kung wala ang mga iyon. Datapwat, siya ay masuwerteng sapat upang makatagpo ng ‘naliwanagang guro’ mula sa ibang bansa, at sa katapusan ay nahimok na alisin ang isa lamang kulubong. Pagkatapos ng maraming mga paghahanap para sa panloob na kalakasan upang ipagpatuloy na gawin iyon, siya ay nakiusap sa kanyang ‘guro’ na tulungan siya. Itinaas ng kanyang guro ang mga kamay ng babae at magkasama ay inalis nila ang talukbong na kung sa alin ay ang pangit na mukha ay naipintura at siya ay nakaramdam ng mas mainam sa pagkakaalis sa kanyang sarili nito. Siya ay nagsimula na makaramdam ng saysay ng ligaya. Pagkatapos ng sandali, siya ay nagnais na alisin sa kanyang sarili ang iba pang talukbong at muli ang kanyang ‘guro’ ay dumating sa kanya at tinulungan siyang alisin iyon. At ito ay nagpatuloy. Pag dami na tinanggal niya, ay pag lalong magaan na lumaki siya, at dahan dahan ay nasulyapan niya ang katunayan ng likas na nakapalibot sa kanya, kanyang nakikita nang mas maliwanag ang mga punong kahoy, ang mga ibon sa mga sanga at nakinig na nabibighani sa kanilang mga magagandang awitin, kanyang nakita ang ganda sa mukha ng ibang mga tao, at nagsimula na maramdaman ang daloy ng pag-ibig sa kanyang puso. Ang buhay ngayon ay nagiging tunay na Banal na regalo na dapat ingatan. Araw araw siya ay nagbigay ng pasasalamat sa kanyang ‘guro’ dahil sa pagtulong sa kanya na maging ang kagayang masayang tao.

Sa kahulihan, ang oras ay dumating na hindi na niya makaya ang huling talukbong sa palibot niya. Alam niya na ito ay kumikitil sa kanya mula sa mas lalong liwanag, ganda, harmonya at mapagmahal na pakikipag-ugnayan sa ibang magagandang mga tao. Bagaman at hindi niya alam kung paano niya makakaya na wala nito, siya ay nagpahinga tungo sa katahimikan kasama ng kanyang guro at nakiusap na maalis itong kahuli hulihang talukbong.

Ito ay oras ng pait dahil ang talukbong ay lumabas na naging bahagi na ng kanyang pagkatao. Ngunit ay humingi siya at nakiusap at sa sandali ng maningning na **Liwanag**, ang talukbong ay nasunog na mula sa kanya. Ang anyo na naiwanan sa kanya ay ang **Katunayan**- **at siya ay dumating tungo sa perpektong panloob na kalayaan!**

Datapwat, ang kanyang indibidwalisadong **Katunayan** ngayon ay kailangan na humanap ng daan upang kumilos sa kapaligiran; ito ay hindi inaasahang mahirap.

Dahil ang kanyang mga pananaw tungkol sa **Katunayan** na pumapalibot at nasa loob ng kanyang sarili ngayon ay maliwanag at lampasan, ang dahilan ng kanyang pakikipagtalastasan sa ibang mga tao ay mahigpit na nagbago. Siya ay hindi na mapayapa sa lipunan at pangnegosyong kapaligiran, ni hindi na rin makapanatili bilang kasapi ng kanyang komunidad.

Ang mga tao ay tumingin sa kanya at nagsabi, ‘Oh, ito ay kung sino ka, wala ka ng talukbong, gaano kasama. Nakikita namin ikaw na napaka kakaiba – kahit na maliit na hangal.’ Tinalikuran nila siya.

Ano sa palagay ninyo ang ginawa niya? Hinangad baga niya na magbalik sa oras noong siya ay natalukbungan na mabigat kagaya ng iba? Hindi, siya ay nakatagpo ng kagayang kapayapaan, kaligayahan at katuparan ng kanyang kailangan, umalis siya sa kanyang pamayanan at pumunta tungo sa isang pagtitipon at sumama sa ibang mga kaluluwa na nakakakilala ng kanyang tunay na pagkakakilanlan at tumugon dito na may pagmamahal at kaligayahan.

Sabihin ninyo sa akin, ang kanya bagang pagtatalukbong, ang kanyang personalidad, ay nabago? Hindi, **sa tulong ng ‘guro’**, inalis niya ang kanyang sariling pagtatalukbong noong siya ay kombinsido sa pamamagitan ng kanyang ‘guro’ (**BANAL NA BUHAY KAMALAYAN**) na ito ang tamang bagay na dapat gawin. Habang inalis niya ang iba’t ibang mga baitang ng pagkakatalukbong, siya ay dumating nang mas papalapit nang papalapit sa karunungan ng Katunayan--Kaluluwa na natatago sa pamamagitan ng kanyang pagkukulubong (ang personalidad).

Inyong marahil ay mauunawaan ngayon na ang pantaong ‘personalidad’ ay kagaya ng mental-emosyonal na sapot ng gagamba, minsan ay ang maruming kulubong ng maramihang pakikipagtalastasan sa pagitan ng magnetikong ‘paghila/pagsasama’ at magnetikong ‘pag-igkas/paghihiwalay’. Ang sa ispiritwal na nalinang na mga tao ay makakakita nitong maruming ‘pagkukulubong’ na ito na nagpapalabo sa balat ng tao na ang salita ay magaspang at ang kanilang mga iniisip ay nakasentro lamang sa palibot ng panlupang mga gawain ng ego.

Sa ibang paraan, habang ang indibidwal ay umaalis sa likod ng mga antas ng panlupang mga iniisip at mga tugon, ang balat ay nagsisimula upang magliwanag at ang liwanag ay sumisinag sa mga mata. Habang ang ‘lupang personalidad’ ay mahirap na maramdamang namamatay na papalayo, ang katawan ay nagiging higit na ‘ispiritwalisado’. Ito ay may kaliwanagang nakikita ng mga tao na mayroong regalo ng ispiritwal na pang-unawa.

Huwag kayong matakot sa panghinaharap na pagkawala mula sa panlupang takbo ng pag-iisip. Inyong iwawaksi ito, unti unti, na may walang katapusang kagaanan. Ang inyong tunay na layunin sa buhay ay magiging mas maliwanag at ang inyong determinasyon upang maabot ito ay lalago nang mas malakas.

Kayo ay maaaring makipagtalos na kayo ay hindi na malimit na sa paraang mental o emosyonal ay nasasangkot sa magnetikong mga iniisip at mga pakiramdam. Ngunit kapag pinag-aralan ninyo ang inyong biglaang mga iniisip, inyong matatagpuan na kayo ay ganap na nadodominahan ng magnetikong ‘paghila-pagsasama’ at magnetikong ‘paghihiwalay-pag-igkas’ na mga iniisip sa buong araw! Ang inyong isipan ay nagpapanatili ng walang humpay na ingay ng mga puna at mga panghusga, mga kritisismo, mga ginugusto, mga ayaw, mga pakiramdam na reaksiyonaryo na nasa tabihan ng galit o pagtanggì, paghahangad para sa tiyak na mga bagay at mga pagkatakot na ang mga hinahangad ay hindi matutupad, pagpupunyagi para sa tagumpay at pagkairita o poot sa mga humadlang sa daan ng tagumpay.

Kapag ang ego ay nasa pagkontrol, ang isa na nananalangin ay gumagawa na may paniniwala at paghahangad. Kaagad, pagkatapos ng panalangin, sa pakikipagtagpo sa sinuman, ang sakit na kadadala lamang sa ‘Diyos’ upang harapin sa tamang paraan, ay may kalungkutan na sinabi upang makakuha ng ginhawa ng pantaong simpatiya, ngunit – ang kamalayang anyo at pwersa na

napakawalan sa panahon ng pananalangin, ang 'paghingi, ang paniniwala at ang paghahangad', ngayon ay nakansela na sa pamamagitan ng pagkaawa sa sarili.

Ang isip ay karaniwang mala espong, isang lugar na may malambot at putikang ibabaw, ng mga nagtatalong mga ideya. Sa panahon ng kabalisahan, ang tao ay maaaring magpunyagi upang magpokus sa nagbibigay ng buhay na pagkilala o pananaw ngunit, kagaya ng mapaglarong tuta na nagtataas ng bayong na papel na may lamang hangin, ang iniisip ay kaagad na nawawalis mula sa isip at ang puno ng kabalisahang iniisip na ang tao ay sumusubok na iwasan ay muli na namang naganap. At kaya ito ay nangyayari sa isip, pabalik at pasulong, hanggang ang tao ay naghahangad na makatakas sa sigalot.

Ang inyong panloob na pag-uusap ay maaaring magpatuloy ng mga linyang katulad ng: "Hindi ko gustong bumangon. Hindi ko gustong mag-agahan. Hindi ko gustong gumawa ng mga tinapay na may palaman, Ayaw kong pumunta sa trabaho, Hindi ko gustong makipagkita sa at sa ngayon, Ayaw kong maglaba, Ayaw kong gawin ito , iyon at ang iba.'

At kaya ang litanya ng 'pagtangga sa buhay' ay nagpapatuloy sa ganap na hindi kontentong tao sa buong araw.

Subalit – sa halip na sa paraang mental ay magreklamo, ang diyalogo ay maaaring sa baybay ng mga linya ng 'Hindi ko NARARAMDAMAN ang kagayang...'. Lahat ng mga pakiramdam na ito ay nanggaling sa mga bugso ng ego na tumatangga sa kagayang mga gawain dahil ang mga ito ay pinalagay na nakakabagot, hindi komportable o pabigat.

Sa ibang paraan, kayo ay maaaring gumising at magsabi na o makaramdam na "Ito ay Sabado, ako ay kailangang magmadali at magbihis at pumunta sa palenke, mayroong mga bagay na gusto kong bilihin. Kailangan kong kumuha ng mga strawberry bago ang mga ito ay maubos. Kailangang pumunta ako sa mga tiyangge upang makatagpo ng mga mura. Ako ay magsasalita nang maayos sa aking asawa upang bigyan ako ng pera. Aking inaasahan na makikita ko si Patrick kapag pumunta ako sa opisina. Aking nais na magustuhan ako ng bagong hepe, kaya magtatrabaho ako nang mabuti at ako ay magiging kaakit akit sa kanya. Aking inaasahan na ang aking esposo ay bibili ng bagong kotse. Ako ay nakatitiyak na ako ay makatagpo ng paradahan kung ako ay nanatiling positibo. Umaasa ako na makakakuha ako ng bonus.

Lahat ng mga nabanggit na ideyang ito ay nanggaling sa egong nagbubuklod na mga pintig. 'Gusto ko'. Inyo ring maaaring idagdag kasama ang maraming 'pagsasama' at paghihiwalay ' na mga pakiramdam.

'Umaasa ako na ang aking mga anak ay matulog nang maaga para ako ay makapagrelaks., Ako ay nagagalit dito kapag sila ay tumawag para sa tubig at gusto nila ako na magbasa sa kanila kapag ako ay pagod, ngunit kailangan ko na maging mabuting ina at maggugol ng kaunting panahon kasama nila.'

'Umaasa ako' 'na kaya ko' ' Dapat akong' 'mabuting ina' 'maggugol ng panahon' ay lahat na konektado sa pamamagitan ng magnetikong paghila-pagsasama. Ito ay ang mga bagay na 'gusto' ninyo para sa sarili ninyo. Ang mga iniisip na ito din ay nanggagaling sa mga takot – takot na matanong na gumawa ng mas higit sa nararamdaman ninyo na kaya ninyo sa sandaling ito. Mga takot ng kabiguan bilang ina. Ang pagkatakot ay isang direktang pintig na naranasan mula sa ego na kung sa alin ay humihingi na pantayan ninyo upang maging katanggap tanggap sa inyong sarili at sa ibang mga tao at bagaman ay napaka nalalaman ninyo na hindi ninyo kaya!

Sa pagkalinang ng sibilisasyon, ang magnetikong pagsasama-paghihiwalay na mga pintig ay naging komplikado at napaghabi na ang mga ito ay mahirap upang mapagkumpara at maunawaan. 'Ako ay galit dito' 'tumawag para sa tubig' 'gusto ako na magbasa' 'ako ay pagod na' ay lahat na magnetikong pagtanggap-paghiwalay na mga pakiramdam at dahil ito ay nangangailangan ng mas maraming enerhiya upang tumanggi at magtulak papalayo kaysa sa upang tumanggap at makisama, ang sigalot sa loob ninyo ay magtatapos sa pamamagitan ng paggawa sa inyo na makaramdam na kahit na mas higit na nawalan ng ispiritu at pagod, kahit na nga pakiramdam ng pagiging may sala, ngunit ay hindi makaya na makatagpo ng kalakasan upang gawin ang kung ano ay talagang, sa kailalimang pababa, ay gustong gawin: 'maggugol ng mas higit na panahon kasama ng mga anak', 'magbasa sa kanila' at maging ina ng mga ito. Ito ay magbibigay sa inyo ng pandamdam ng kakontentuhan at kabutihan, dahil, sa kahit na mas malalim na antas ay nalalaman ninyo na kayo ay makararanas at magpapahayag ng pag-ibig – kung saan lahat ng 'mga gusto' at 'mga hindi gusto' ay balabal na nagtatago sa pakiramdam ng pag-ibig. Kung kayo ay nakatono sa inyong pinakamalalim na mga lalagyan ng inyong pagiging at ay nakararanas at nagpapahayag ng 'pag-ibig', - kayo ay tunay na mapayapa at masaya.

Sa kagayang panahon, pansinin na dito sa panloob na isang tono na nangyayari sa lahat ng oras sa nangangalagang mga ina, ang maliit na pandamdam na: ' Kailangan ko na maggugol ng kaunting panahon kasama nila' ay isang pananaw na nakuha direkta mula sa **BANAL NA BUHAY- KAMALAYAN** ngunit kayo ay maaaring maniwala na ito ay ang inyong konsiyensiya na nagsasabi sa inyo ng kung ano ang dapat ninyong gawin.

Marahil kayo ay nagsisimulang makakita na ang inyong isipan at mga emosyon ay katulad ng arena ng digmaan na may magkakasalungat na mga ideya na sumusunod sa bawat isa na may kabilisan na kayo ay may kakompletuhang hindi nakaaalam sa kung ano ang inyong ginagawa sa inyong sarili. Ang inyong isipan ay isang timbangan. Ang inyong mga paniniwala, mga opinyon, mga reaksiyon, ay nagbabago batay sa anumang mga pagbabago na inyong nakikita sa mga pakikipagrelasyon at kapaligiran – ang timbangan ng mga gusto at hindi gusto, pagkagalit at pakikipagkaibigan, pag-aangkin at pagtatakwil. Lahat ng mga ingay na ito ay nagmumula sa pang-ibabaw na pagkakaunawa sa lahat ng talagang nagaganap sa inyong kapaligiran sa ilalim na antas. Kayo ay parang mga bangka na naglalayag sa mga karagatan. Inyong nakikita ang himpapawid, ngunit ay wala kayong ideya sa lahat ng paglago, pagkilos at buhay na aktibidad na nagaganap sa ilalim ng inyong bangka.

Ito ay nangangahulugan na kayo ay maaaring mag-isip na kayo ay nakikitungo sa sinuman sa totoong paraan ngunit sa ilalim ng ibabaw at sa likuran ng kanilang magandang panlabas, ang inyong kaibigan ay maaaring nakararamdam ng kalungkutan sa inyong presensiya at pananakit na dapat na maunawaan at mapag-usapan sa antas na mas sensitibo at may simpatiya, na mas angkop sa kanilang mga pangangailangan kagaya ng sa inyo.

Kuhanin bilang ehemplo, ang sumusunod na halimbawa. Sa mukha nito, ito ay lumalabas na may kakompletuhang walang masamang naidudulot pareho sa inyong sarili at sa ibang mga tao, subalit ang pag-aanalisa ay magpapakita sa inyo na ito ay anuman pero hindi nakasasakit.

'Ako ay umaasa na ang masama ang pakikitungong babae ay wala sa trabaho ngayon'

Una, upang makagawa ng kagayang pangungusap, **sa inyong natatagong kamalayan**, inyong muling natingnan ang kanyang pag-uugali at kinondena siya para sa mga problema na naidudulot ng kanyang masamang asal. Kayo ay nagbitin ng bansag sa kanyang leeg – ‘masamang makitungong babae’. Inyong nilikha ang kamalayang enerhiyang pwersa na ang kanyang pangalan ay nakalagay dito. Ito ay hindi makagagawa sa kanya ng anumang mabuti. ‘Gusto’ ninyo sa paraang magnetiko (hindi sa paraang ispiritwal) na siya ay dapat ay **liban mula sa trabaho** upang maging mas maganda ang buhay para sa inyo. Sa nasa itaas na salaysay kayo ay naghahayag na kayo ay ganap na hawak ng ‘ego’, dahil hindi kayo tumigil sandali upang magtanong kung siya baga ay nahaharap sa anumang problema ng ‘karakter na personalidad’, anumang natatagong karamdaman, pighati, problemang pinansiyal, na nagdudulot sa kanya na maging maikli ang pang-unawa. Ang umasa na siya ay dapat na liban ay nasa likas ng ‘pagsumpa sa kanya’. Kung ang inyong pag-iisip ay may kasapatang marubdob at makapangyarihan, siya ay maaaring makasalo ng negatibong kamalayang enerhiyang pwersa at biglang makaramdam ng hindi maayos upang pumunta sa trabaho!

Ang kagayang prinsipyo ay sangkot sa pagkakaroon ng emosyonal na tensiyon tungo sa mga pagbagsak ng nerbyos.

Sa pasimula ng emosyonal na tensiyon, ang isip at mga emosyon ay nagsisimula na makipagkarera sa magnetiko-emosyonal na ‘pagtangi-pag-igkas- pag-ayaw’ na mga pakiramdam. Ang tao na nasasangkot sa patuloy na mga iniisip kagaya ng: ‘Hindi ko makakaya’ na kung alin ay isang pagtangi at direktang pagtatwa ng anumang naroroong enerhiya na ang tao ay nagtataglay upang harapin ang krisis. ‘Hindi ko mapagtiyagaan ito’ ay pagtangi din sa personal na kalakasan. ‘Ako ay galit na nangyayari ito sa akin’ ‘Ako ay napopoot na ang tao ay gumagawa nito sa akin’. ‘Ako ay nagagalit upang baguhin ang aking istilo ng pamumuhay’ ‘Ako ay galit, Aking itinatangi’, Aking hindi tinatanggap, Ako ay salungat, Ako ay lumalaban, Hindi ito nararapat sa akin’. Ang partikular na makamandag na kamalayang anyo (mga iniisip) ‘Aking kukuhanin ang sarili ko pabalik’ ay ang pinaghalong magnetiko-pagsasama-paghihiwalay. Sa katunayan, ang ‘kamalayan’ ng kagayang pangungusap ay:

‘Galit ako sa kanya at sa kung anong sobra na ginawa niya na tuturuan ko siya ng leksiyon. Gagawin ko sa kanya nang may kaeksaktuhan kung ano ang ginawa niya sa akin. Pagbabayaran ko siya!’

Ito ay purong paghihiganti. Ang paghihiganti ay boomerang na kung alin ay sa paraang magnetiko ay nagbabalik, nagkakaloob ng pagdurusang ilang uri sa nag-iisip. Kung siya ay nasa Landas tungo sa Kristong Kamalayan, ito din ay magtuturo sa nagpadala ng maraming kinakailangang leksiyon. Itong mga nabanggit na mga pag-iisip at mga pakiramdam kasama na ang pumapatay na galit ay nagdadala ng mga pagbagsak ng nerbyos kahit na pisikal.

Maaaring mayroong mga tao na nagbabasa ng mga Liham na ito na makatatanda sa aking pagkonpronta sa puno ng igos na malapit sa Betanya. Ako noon ay gutom at may kahangalan na tumingin para sa igos kung kailan ay wala ang mga ito sa panahon.

Noong wala akong natagpuan, sinabi ko sa puno’ wala sana na makakain ng iyong prutas muli.’ At ang puno ay natuyo hanggang sa mga ugat nito at namatay noong kasunod na araw, na sobrang ikinagulat ni Pedro.

Ito iyong panahon na kung kailan ako, bilang si Hesus, ay ganap na iresponsable sa paggamit ng aking 'kapangyarihan ng isip' at nakapagdulot ng pagkawasak para sa kung sa alin ako ay nagsisi. (Ipinaliwanag ko nang buo ang tunay na mga dahilan para sa pangyayaring ito sa **Liham 3**) Subalit, kapag nagsasalita sa aking mga alagad, akin ding ginamit ito bilang halimbawa at babala sa kapangyarihan na nagagawa ng isipan sa mga nabubuhay na mga bagay.

Hayaan din na masabi ito, na noong araw na iyon, aking kinastigo at itinaboy ang mga magpapahiram ng pera papalabas mula sa templo, at may kagaspangan na minaliit ang mga eskriba at mga Pariseo sa kanilang mga mukha. Lahat ng mga gawaing ito ay magnetiko-emosyonal na pagsasama-paghihiwalay na mga pintig. **Sa paraang pinag-isipan, aking inilagak ang tatak sa aking napipintong kamatayan sa pamamagitan ng pagkakapako sa krus.** Batid ko nang may kaeksaktuhan kung ano ang aking ginawa dahil ang aking oras sa lupa ay nalalapit na sa wakas at upang magsabi ng katotohanan, ako ay naghangad na upang iwanan ang inyong mundo.

Kapag ang mga tao ay unang dumating sa ispiritwal na landas at naghahanap ng 'Mas mataas na Kapangyarihan', marami ang naturuan sa pamamagitan ng 'sariling-tulong' na mga guro upang masangkot sa magnetiko-emosyonal na pagsasamang mga iniisip sa mas malaking antas, bagaman ang kagayang mga guro ay walang ideya na ang kanilang mga tagubilin ay nagiging dahilan upang palakasin ang kapangyarihan ng ego.

Ang ispiritwal na naghahangad ay naturuan: 'Kung kayo ay magmeditasyon, 'Diyos' o ang 'Kapangyarihan ng aking Subkonsiyus' ay makatutulong sa akin na makuha ang lahat ng aking mga kailangan', 'Aking ilalagay sa aking paningin ang bahay na gusto ko at nalalaman ko na makukuha ko ito', 'Ako ay bibili ng mga damit na kailangan ko at maniniwala na ako ay kahit papaano ay makatatagpo ng hulugan'. Sila ay nagkokonsentrasyon sa 'magkaroon ng paniniwala' at sa pagkakamit ng kung ano ang kanilang kailangan o gusto.

Sa simula ng kanilang pagbabago ng kamalayan at ang pagsasakatuparan ng kanilang paniniwala, sila talaga ay nakararamdam ng pambihirang mga benepisyo. Ang ginustong mga bagay ay dumating sa kanilang mga buhay, natagpuan nila na ang mga pintuan ay bumubukas, sila ay nakakapagkamit ng tagumpay. Itong pinomena ay naghahayag na ang materyal na mga dimensiyon ng kanilang kamalayan ay nagiging mas ispiritwalisado at bilang bunga ay nagkakaroon ng mga pag-unlad sa kanila. Ang buhay ay hindi gaanong mahirap.

Subalit ang inyong mga buhay ay nakatakda upang magpahayag ng bawat antas ng inyong kamalayan – isip, mga emosyon, katawan.

Kapag inyong nagamay na ang pisikal na mga dimensiyon ng kamalayan, ang inyong sunod na pagkakaabalahan tungo sa ispiritwalidad ay nasa dimensiyon ng inyong mga emosyon. Samakatuwid, bigla, sa kalagitnaan ng inyong kasaganaan, ang hangin ay umiihip at ang ulan ay pumapatak sa inyong dati rati ay matatag na emosyonal na kamalayan, na lumilikha ng maraming mga dalamhati ng bawat uri. Ang mga ito ay maaaring sa likas ng pagkawala ng pamilya, kalusugan o mga ari arian, ang biglang mga pagkatalo ng maraming mga uri sa maraming mga antas ng inyong buhay. Ito ay sa mga panahong ito na marami ang nawawalan ng kanilang dating pananampalataya. 'Ang positibong Pag-iisip ay hindi na gumagana!' sila ay nagdedeklara.

Hindi, ang positibong pag-iisip sa sarili nito ay hindi gumagana; - ni hindi ang 'kapangyarihan ng inyong subkonsiyus' dahil ito ay aspeto lamang ng inyong buong ispiritwal/pantaong pagiging lalang. Kapag ang inyong mga emosyon ay nasa kaguluhan, kayo ay tinatawag upang pag-aralan ang inyong buong kamalayan, ang inyong mga paniniwala, inyong mga pakiramdam tungo sa inyong sarili at sa iba, ang inyong pananampalataya sa ispiritwal na dimensiyon – kahit na ang kahulugan ng kamatayan at ng inyong buhay pagkatapos sa mas mataas na dimensiyon. Ito ay lubhang masakit na panahon sa mga buhay ng mga tao. Lahat ay dumadaan sa oras na ito ng kaguluhan sa isang anyo o sa iba pa.

Ito ay maaaring ang oras ng malaking pangloob na paglago at ang pagkilos tungo sa kaligayahan o ang nagpapatuloy na oras ng kapaitan at galit. Ito ay oras upang gumising nang lubos at maunawaan na ang bunga ng mga karanasan ay ganap na nakadepende sa inyo – hindi tadhana o kapalaran- kundi kayo – maaaring gumagawa sa inyong ganang sarili lamang o may debosyon at palagiang kasama ng **Banal na Kamalayan** na dumadating sa katapusan sa tugatog ng lubos na kaligayahan.

Ito ay sa oras ding ito, na ang tao ay nahahamon na gumamit ng isip sa paraang nakapagbubuo, umaabot para sa pinakamataas na mga pananaw at mga nararapat na kung alin ay upang makasanayan ang mga emosyon.

Ang pagkakaiba sa pagitan ng reaktibong iniisip – na nanggagaling mula sa mapintig na mga tugon ng ego sa mga hindi maginhawang mga sitwasyon, - at ang mapanlikha, *matalino*, maalalahaning iniisip, ay magiging malinaw.

Kapag ito ay nangyayari – at ang pananaw ay nailagay tungo sa pang-araw araw na paggawa, - ang pagiging master ng sarili ay malapit na.

Iyon lamang mga guro na nakagagabay sa inyo tungo sa lahat ng mga antas ng pagkaunawa sa sarili, pagsisisi, pagkagising, pagbabago ng mental/emosyonal na mga hubog, kumikilos nang paitaas tungo sa mas mataas na ispiritwal na mga alon ng mga bibrasyon hanggang marating ang '**pagkaunawa sa Diyos**'- ay ang mga **Guro ng Katotohanan**- na tunay na makagagabay sa inyo tungo sa Kaharian ng Kalangitan.

Kung ang unang antas ng paglago, naghahanap ng materyal na kakontentuhan sa pamamagitan ng positibong pag-iisip ay buong nakamtan para sa mga nagsasaliksik at nagdala sa kanila ng lahat na inasahan nila, ang buong mundo ay, sa ngayon ay lumipat na sa paniniwala sa 'positibong pag-iisip'.

Datapwat, ito ay panimulang punto ng dati rati ay hindi aktibong kaluluwang ispiritwal na paglalakbay at hindi dapat na tanggihan o husgahan. Ang isip ay gumigising sa katotohanan na lampas sa panglupang dimensiyon ay mayroong ispiritwal na dimensiyon na tinatawag na 'Diyos', ang 'taong nakaupo doon sa itaas' o 'unibersal na kapangyarihan' na sumasagot sa mga panalangin.

Tandaan na tayo ay nagsasalita ng tungkol sa 'kamalayan'. Ang isip ay nagiging nakababatid na mayroong mas higit sa buhay kaysa sa pang araw araw na paggiling at mga ginugusto upang maranasan ang 'anuman ito ay' dahil ang kasalatan sa ilang mga antas ng pagiging naririto – kalusugan, mga kaparaanang pampananalapi, kaligayahan, pagmamahal at iba pa ay nagdudulot 'dito' upang humingi ng tulong.

Dito, tayo ay mayroong parehong magnetiko-emosyonal na pagsasama sa paggawa. 'Gusto ko'. Subalit habang ang nagigising na isip ay nagiging ang tagapagmasid sa kung ano ang nangyayari sa isip at mga

emosyon, sa pamamagitan ng nasalang pakikipag-ugnay nito sa **BUHAY KAMALAYAN**, ito ay magsisimula na 'makakita' ng ilan sa magnetiko-emosyonal na 'pagsasama-paghihiwalay' na mga gawain na ito ay nasasangkot. Sa katapusan, ito ay may kasapatan na maliliwanagan upang tumungo mula sa 'nag-aaring pag-igkas' na mga pakiramdam at mananalangin para sa tulong upang mapagtagumpayan ang mga ito. Ito ay kadalasan na sa oras na ito na ang tamang **Guro** para sa kaluluwa ay darating sa kanyang buhay. Kung ang kaluluwa ay naglakbay sa landas ng buhay sa maraming mga panahon, ito ay ang ilang mga **Guro** na nalinang nang may kasapatan upang gumiya sa nagsasaliksik na kaluluwa mula sa mga kadena at pagkakagapos ng bugso ng ego at paunahan tungo sa **Liwanag**.

Tandaan, sa inyong pakikitungo sa iba; maging maingat sa kanilang mga 'ego'. Ito ay ang kanilang tanging paraan ng panloob na pagkabuhay hanggang sila ay makakuha ng tunay at permanenteng sulyap ng **Banal na Kamalayan** at sila din ay makaunawa na sila ay mayroon sa loob – at lampasan sa kanilang mga sarili, ang pinagkukunan ng kalakasan, kapangyarihan at inspirasyon.

Inyo ring dapat na matanto na sa pagiging indibidwalisado tungo sa pangkatawang anyo at mental-emosyonal na aktibidad, kayo ay nahaharap sa mga batas ng pagiging naririto. Kayo ay nabigyan ng indibidwalidad at pagkakakilanlan at walang hangganang kakayahan para maabot ang **Kristong Kamalayan** at mayroong presyo upang bayaran para sa mga ito.

Dahil, maaari, maraming mga panahon ng buhay, (hangang kayo ay matuto nitong bihirang karunungan ng 'sarili'), kayo ay makakaranas ng mga pagpapabagu bago at napakaraming mga pagiging komplikado ng buhay at mga pakikipagrelasyon. Sa maraming mga buhay sa nakalipas, kayo ay maaaring nakagawa ng nakagagalit na mga bagay na kinonsidera ng iba na maging 'kasalanan nabigyan ng persona' ngunit itong mga magnetikong personalidad na mga karanasan ay nakapagbahagi sa inyo sa pagdadala sa inyo kung saan kayo ngayon naroroon sa ispiritwal na pananaw. Samakatuwid, inyong dapat na makaya upang matanggap na walang 'kasalanan' laban sa 'Diyos' o 'kasalanan' laban sa iba.

Ang 'ego' ay maaari lamang na mayroong ganap na pagkontrol at gumawa ng masisising mga bagay na ang 'kaluluwa' ay natutulog pa sa loob ng mabigat na sapot ng gagambang pagkakagapos ng magnetikong personalidad. Kung saan ito ay ang kaso, ay walang posibilidad na pilitin ang kagayang tao na siya ay gumawa ng mali laban sa iba. Walang panloob na iluminasyon mula sa **Liwanag** upang magpakita sa kanya ng mas mainam na paraan upang mabuhay. **ITO** ay lubusang naharangan ng egong magnetikong kamalayan. Subalit, ang sakit na nararanasan ng kagayang tao (dahil bawat bagay na ginagawa niya sa iba ay magbabalik na may buong sukat at higit pa), sa katapusan ay makagagawa sa kanya na tanungin ang pagiging naririto, at ang pagpupukol ng mga katanungan ay ang paraan sa kung sa alin ay upang makatanggap ng mga sagot mula sa **'BANAL NA BUHAY'**.

Aking sinimulan itong seksiyong ito sa pamamagitan ng pagsasabi na ang mga tao ay naniniwala na sila ay maaaring mabago ng 'Isipitu'.

Ngayon, inyong nauunawaan kung bakit aking sinabi na ‘walang dapat na baguhin’ Walang ‘tunay’ o ‘walang katapusan’ sa personalidad. Mayroong malaking pangangailangan upang alisin itong papalayo **upang ihayag ang Banal na nasa loob.**

Sa Palestina, aking tinawag itong prosesong ito na ‘pagkamatay ng sarili’ na kung alin ay nakapagpatunay na maging nakakatakot na pangungusap. Dahil dito, maraming mga tao ay nahadlangan mula sa pagtahak sa landas na naghahatid tungo sa pinakamataas na ispiritwal na mga dimensiyon. At oo, ang huling hakbang sa pag-aalis sa proseso ay talagang parang kamatayan. Ang tao ay nawawalan ng mahalagang bahagi ng kanyang panta/panlupang sarili habang sumasailalim dito, subalit ang kagaanan at ang panloob na kapayapaan na naranasan kapag ang pakikipagtunggali sa kahulihan ay nalampasan, ay hindi maisalarawan. Ang kaligayahan ay pumupuno sa puso. Mayroong tunay na kasiguruhan, kapahingahan at kapanatagan sa katahimikan ng isip. Sa wakas, ang pakikipagtunggali para sa personal na pagkontrol ay tapos na. Ang tao ay nagiging ‘master’. Mayroong sumusunod na oras ng ispiritwal na kapahingahan at pagpapanibagong kalakasan.

Ito ay sa mas nahuhuli ay masusunod ng pagyapak tungo sa bagong dimensiyon ng ‘pagiging lalang’. Wala sa pantaong tagpo, ‘ang may saysay’ na kagaya na nagawa nito noon.

Ang mga tao ay humuhusga sa inyo? Noong nakalipas, ang magnetikong personalidad ay makagagawa sa inyo na makaramdam kayo ng galit dahil ang inyong kawalan ng kasiguruhan, ang inyong nagsusulong na pangangailangan upang maging perpekto sa bawat isa, upang makakuha kayo ng pagpayag. Kung, wala kayong pagpayag, ang ego ay nakikipagtalo, paano kayo mabubuhay? Ano ang magiging katulad ng inyong buhay ?

Kapag ang tinig ng ‘ego’ ay namatay nang papalayo, wala ng pangangailangan upang maghanap ng kasiguruhan dahil kayo ay NAKASIGURO NA! Alam ninyo na kayo ay napapanatili, napapamalagi, napapakain, napapangalagaan, nagagamot sa pamamagitan ng **BANAL NA BUHAY KAMALAYAN**’ anuman ang maaaring isipin ng iba sa inyo. Ang inyong galak, kaligayahan, kasayahan, personal na katuparan at kakontentuhan ay lahat na nasa loob ninyo. Sa totoo lamang, hindi na ninyo kailangan ang iba pa.

Maliban, na kayo ay bahagi ng lahat na ‘pagiging ng iba pa’, at kapag ang **Liwanaq** ay nagpupuno sa inyo, kayo ay may nagtutulak na pangangailangan na mag-alay sa iba ng lahat na ang **BANAL NA BUHAY KAMALAYAN** ay nagbubuhos tungo sa inyong bawat sandali ng araw habang pinapanatili ninyo ang palagiang pagdama sa magandang dimensiyong ito na nasa inyo.

Hindi na kayo magtatatwa sa personalidad ng iba, bawat isa ay katanggap tanggap sa inyo, bawat isa ay nangangailangan ng pag-ibig at ngayon kayo ay mayroong marami niyon upang ipamigay. Hindi na ito ay pakikipagtunggali upang ‘magmahal na walang kondisyon’. Ito ay dumarating nang kusa.

Anumang mga kamalian na inyong maaaring naiwanan, anumang mga hindi wasto na nagagawa ninyo sa inyong pag-uugali sa iba, bilang resulta ng mga latak ng ‘ego’ na naiwan sa hulihan, ang mga ito ay nahahayag sa inyo subalit hindi na ninyo ikinahihiya mula sa sariling karunungan sa halip ay niyayakap ito na may pag-ibig at pagbibigay ng pasasalamat. Inyong natutuklasan na ang pagkilala at pagtanggap sa negatibong pantaong mga reaksiyon sa inyong sarili ay parehong maayos at nakapagpapagaling. Inyong may kasiyahan na tinatanggap at kinukuha ang responsibilidad para sa anumang mga mali na

inyong nagagawa at pagkatapos kapag inyong napag-isipan ang 'mapagmahal na paraan', inyo itong pinakakawalan na. Kayo ay nakararanas ng panloob na kapayapaan, nalalaman na kayo ay natuto ng maliit ng bagay na mahalaga na magtatayo sa inyo sa mabuti kung sa susunod kayo ay mahahamon ng panlupang mga karanasan. Ang oras para sa malalim na pagsisisi ay tapos na, dahil ito ngayon ay nakagawa na ng trabaho nito sa pagpapalaya sa inyo mula sa magnetikong emosyonal na mga tugon sa buhay na nagdala sa inyo ng paghihirap noong nakalipas.

Inyo ngayong napasok na ang aking tinurang 'Kaharian ng Kalangitan' noong ako ay nasa lupa. Inyong matatagpuan na ang lahat ng inyong mga kailangan ay naibibigay at inyong MALALAMAN na ang anumang mga pangangailangan sa hinaharap ay makakatagpo din na halos ay biglaan. Itong karunungan ay nagpapanatili sa inyo sa palagiang pakikipag-ugnay sa **'BANAL NA BUHAY'** at nagbibigay sa inyo ng malaking pandamdam ng kasiguruhan. Kasama ng kapayapaan ng isip at kapanatagan ay dumarating ang galak at kasiyahan, at ang bagong pandamdam ng masiglang kalagayan. Ang hindi grabe, o kroniko o kahit na mga malapit na sa kamatayang mga karamdaman ay mawawala at kayo ay muling papasok tungo sa bagong antas ng inyong pagiging naririto. Bawat oras na natututo kayo ng leksiyon, kayo ay nag-iiwan ng anumang bagay ng pantaong dimensiyon sa likod ninyo at kumikilos paunahan tungo sa mas mataas na alon ng ispiritwal na kamalayan.

Ako ay nagsasalarawan para sa inyo ng mga gantimpala na naghihintay sa inyo kung kayo ay nagpunyagi at humarap sa magnetikong emosyonal na pagkagapos ng 'paghila/pagsasama-paghihiwalay/pag-igkas'. Ito ay ang mga kung alin ay paunang nagbibigay sa inyo ng pagkaindibidwal ngunit ay naging mga hadlang ng kaluluwa at mula sa kung alin kayo ay dapat na maging malaya upang maalis ang gilingan. Itong gilingan ay ang haba ng inyong pangkasalukuyang buhay, na patuloy na umiikot, patuloy na nagdadala sa inyo tungo sa mga karanasan na hindi kayo masaya. Kung, sa wakas, kayo ay may kakayahang makalampas, sa ispiritu, ang inyong magnetikong emosyonal na mga reaksiyon sa buhay, ang gilingan ay magsisimula na bumagal at pagkatapos, biglang, inyong matatagpuan na kayo halos ay nakatigil at kayo ay magsisimula upang maranasan ang magandang kalidad ng buhay na aking isinalarawan sa itaas.

Kung aking maaalis itong pasanin na ito na nakapatong sa inyo sa pamamagitan ng inyong panlupang pagkatao. Alam ko ang inyong mga paghihirap, ang inyong mga oras ng kabiguan, ang inyong lumbay sa malungkot na gabi, ang inyong mga oras ng mental at emosyonal na kaguluhan. Habang ako ay bumababa tungo sa inyong kamalayang mga alon upang maglipat ng aking mga mensahe at upang maunawaan kung ano ang kailangan na sabihin sa inyo, ako ay naging nakababatid sa inyong panlupang mga kondisyon at ang mga salitang ito ay ang aking tugon sa inyong pinaka agarang mga pangangailangan para sa saklolo at pagpapagaling.

Huwag mag-alinlangan na ang mga salitang ito ay galing sa akin. Kumuha ng kaginhawaan mula sa mga ito at ALAMIN na habang pinag-aaralan ninyo ang mga salitang ito ang mga ito ay, sa panahon, ay magdadala sa inyo ng malalim na iluminasyon sa loob ng inyong kaluluwa na kung sa alin ay magdadala ng tungkol sa hinangad na mga pagbabago sa inyong buhay at sarili.

PAANO MAGMEDITASYON

Kapag kayo ay nagmeditasyon, kumuha ng posisyon na kung sa alin ay pinakakomportable para sa inyo. Hindi kayo dapat na pumunta sa pisikal na mga pagbaluktot. Magpahinga at magrelaks. Sabihin sa inyong sarili na magrelaks at pagaanin ang lahat ninyong mga kasukasuan, kasama na ang inyong ulo, leeg, mukha, tungo sa estado ng hindi lubos na may kahigpitan.

Kailangan ko na itatak sa inyo na ang meditasyon ay dapat na- sa katapusan- ay kasing payak kagaya ng matahimik na pagkilos tungo sa pagkaka-idlip. Ang layunin ng meditasyon ay upang magkaroon ng kakayahan ang inyong *buong kamalayan* upang kumilos ng lampas sa mga hangganan ng talino at dahilan. Mayroong mga guro na magsasabi sa inyo na ‘mag-isip’... anuman na kayo ay nasabihan upang isipin, kayo ay makasisiguro na kayo ay hindi natutulungan upang pumunta sa kahit saan maliban tungo sa bagong may imahinasyong mga dimensiyon ng inyong sariling mga proseso ng pag-iisip.

Kung ano ang sa paraang ito ng ‘pagmeditasyon’ ay makakapagkamit para sa inyo ay ang paglaya mula sa mga iniisip at kabalisahan na ang inyong mga pwersa ng ego ay lumilikha para sa inyo. Sa mundo ng imahinasyon, ang ego ay maaaring – o maaaring hindi – na maging hindi aktibo.

Bago magsimula sa meditasyon, maghanda sa pamamagitan ng ganap na pag-unawa na kayo ay gagawa ng pakikipag-ugnay sa ‘**BANAL NA KAMALAYAN**’ na parehong nasa loob at lampasan sa inyong kamalayan – samakatuwid **ITO** ay nasa labas din at nasa palibot ninyo. Ilagay sa paningin nang may kaeksaktuhan kung ano ang ibig sabihin nito.

Tandaan, sa lahat ng mga oras, na kung ano ang inyong INIISIP tungkol ay kung sa ano kayo ay nakatutok.

Ang inyong mga iniisip ay ang mga ‘naghahanap na liwanag’ na gumagawa ng pakikipag-ugnay sa kung ano ang inyong hinahanap.

Tandaan na ang bawat ‘iniisip’ ay mayroong sarili nitong alon ng mga bibrasyon sa kamalayan. Maniwala **alamin** dahil ito ay totoo. Pag mas ispiritwal ang iniisip, ay pag mas mataas ang mga alon ng bibrasyon.

‘Ang kamalayang mga anyo’ na kinakatawan ng mga salita ay hindi nakikita kundi ay mga ‘tiyak na mga bahagi ng pagiging lalang’.

Mayroon silang buhay ng kamalayan sa loob nila. Sila ay namagnet tungo sa katulad na ‘kamalayang mga anyo’. Ang kapareho ay nahihila ng kapareho.

Isipin ang ‘aso’ at ilagay sa paningin ang kung ano ang gusto ninyong ipakahulugan, at ang inyong mga iniisip ay matotono sa mga angkan ng aso.

Mag-isip ng ‘**PANGKALAHATANG KAMALAYAN**’ o ‘**BANAL NA BUHAY**’ na may pagkakaunawa sa kung ano ang inyong ibig ipakahulugan- at ang inyong mga iniisip ay madidirekta tungo sa ‘**PANGKALAHATANG KAMALAYAN**’ – **BANAL NA BUHAY**.

Kung inyong lubusang naunawaan ang lahat ng aking sinusubukan upang sabihin sa inyo, inyong MALALAMAN na ang inyong meditasyon ay nakarating sa pinupuntirya nito.

Alamin ito at inyong matatagpuan na ang inyong pananalig ay lumalakas.

Ang inyong pananalig ay nananatiling mahina dahil kayo ay umaasa lamang, o nagnanais, o sa paraang magnetiko ay 'gusto na' tumono tungo- sa **BUHAY KAMALAYAN**, dahil kayo ay umaasa na kayo ay makakukuha ng ilang pakinabang mula sa pagsasakatuparan.

Hindi бага ninyo nakikita kung gaano 'panlupa' ang kagayang pakikitungo sa IYON KUNG ALIN AY NAGBIGAY SA INYO NG 'PAGIGING LALANG'?

Ito бага ay may paggalang? Ito бага ay akma sa tao na naghahanap ng tunay na pakikipag-ugnayan, at umaasa na gumawa ng ganoon?

Habang ang **WALANG HANGGANG UNIBERSAL NA KAMALAYAN** ay hindi ang mitong 'Diyos' na nasa itaas kagaya ng isinalarawan ng Matandang Tipan,

Ito ay ang **Kawalang hangganang Makapangyarihang Katunayan** na sa bawat lugar ay naroroon, na naghahayag ng sarili **Nitong** pagdidisenyo, matalino, ebolusyonaryo, nagmamahal na pangangalaga para sa lahat na **Ito** ay nakapagdala tungo sa pagiging lalang.

Ito ay kung ano ang dapat ninyong matanto na inyong sa katapusan ay haharapin, habang kayo ay nasa lupa pa, kapag inyong naabot ang pinakamataas na mga dimensiyon, pagkatapos na ang inyong magnetikong mga emosyon ay nalusaw na hindi lamang mula sa inyong isip, kundi ay sa inyo ring subkonsiyus, at solar plexus.

Una sa lahat, kayo ay makaka-ugnay sa **AMA-INA-BANAL NA BUHAY** na laging aktibo sa loob ng inyong buong sistema at ang sansinukob.

Tandaan **Ito** ay nasa pagkakapantay sa loob ng **walang hangganang pangkalahatang dimensiyon**, at aktibo sa loob ng mundo.

'**Amang-gawain** na naglalagay ng mga layunin. '**Inang-pagmamahal** na nagdidirekta sa daan na ang mga plano ay lilinangin upang magtaguyod ng pinakamataas na kabutihan sa kung ano ang ginagamay, o pinagagaling, o pinoprotektahan.

(Hindi mabilang na mga tao ay magsasabi na ang mga pangungusap na ito sa itaas ay lahat na imahinasyon. Sila ay maaaring magtawa kagaya ng gusto nila. Iyong mga nakakatupad upang makagawa ng pakikipag-ugnay sa **Ama-Ina-Buhay-Kamalayan** – iba pang pangalan para sa **BANAL NA BUHAY KAMALAYAN** subalit ay nagsasaad ng dobleng mga katangian nito – ay magkukompirma na ang nabanggit ay ang wastong pagsasalarawan ng ispirital na ebolusyon na sumusunod sa kagayang pakikipag-ugnay.)

Upang magbalik sa inyong meditasyon,

Una sa lahat, bago sumubok na pumasok sa inyong antas na malapit sa meditasyon, sauluhin ang sumusunod na panalangin para ang mga salita ay maging inyong sarili.

Kapag kayo ay naging may kaperpektuhang nakarelaks, simulan ang inyong meditasyon ng panalanging ito. Sabihin ito nang marahan at ilagay sa inyong paningin ang ibig sabihin ng bawat salita upang makapagbigay sa inyo ng kakayahan na makapasok kayo tungo sa kamalayan ng salita at makapagbigay ng kakayahan sa enerhiyang kamalayan ng salita na pumasok tungo sa inyong pinakamalalim na sarili. Habang sinasabi ninyo ang panalanging ito, ang inyong mga mata ay dapat na nakapikit at ang inyong pokus-paningin ay nakataas patungo sa inyong noo.

AMA-INA-BUHAY, kayo ang aking buhay, ang aking palagiang suporta, ang aking kalusugan, ang aking proteksiyon, ang aking perpektong katuparan ng bawat pangangailangan at ang aking pinakamataas na inspirasyon.

Hinihingi ko sa inyo na ihayag ang totoong Katunayan ng Sarili ninyo sa akin. Alam ko na ito ay **KALOOBAN** ninyo na ako ay ganap na maliwanagan na ako ay mas higit na makatanggap ng pagkakaalam ng Inyong Presensiya sa loob at sa paligid ko. Ako ay naniniwala at nakaaalam na ito ay posible. Ako ay naniniwala na pinoprotektahan ninyo ako at pinamamalagi ako sa loob ng perpektong **PAG-IBIG**. Alam ko na ang aking katapusang layunin ay **IPAHAYAG KAYO**.

Habang nagsasalita ako sa inyo, alam ko na kayo ay may kaperpektuhang nakatatanggap sa akin, dahil kayo ay **PANGKALAHATANG MAPAGMAHAL NA KATALINUHAN** na may kahiwagaang nagdisenyo ng mundo at nagdala dito tungo sa nakikitang anyo.

Nalalaman ko, na habang ako ay nagtatanong sa **INYO** upang mangusap sa akin, ako ay nagpapadala ng kamalayang nagsasaliksik na liwanag tungo sa inyong Banal na Kamalayan at habang ako ay nakikinig, **KAYO** ay papasok sa aking pantaong kamalayan at darating na mas malapit sa aking may tumataas na nakatatanggap na isip at puso.

Aking ipinagkakatiwala ang aking sarili at buhay sa inyong pangangalaga.

(Sa bawat oras na sambitin ninyo at ilagay sa paningin ang panalanging ito, kayo ay lumilikha ng **ispiritwal na kamalayang anyo** na magiging mas malakas at mas mataas ang mga alon ng bibrasyon dahil ang tunay na kahulugan ng panalangin ay lumalalim sa inyong isip at puso at ang inyong mga pananaw ay tumataas.)

Pagkatapos ng panalangin, magrelaks nang mas malalim at hayaan na ang inyong isip ay maging blangko hanggang kaya ninyo. Kapag ang mga iniisip ay pumapasok, malumanay na bigkasin’**Banal na Buhay’ o ‘ama-ina-buhay’** sa inyong sarili at muling patahimikin ang inyong isip. Pagkatapos ng maraming mga buwan ng matapat na meditasyon, kayo ay maaaring dumating upang maramdaman na ang inyong katawan ay biglang napapakislot, katulad ng tao na natutulog at pagkatapos ay biglang nagising. Kung ito ay nangyayari, maging puno ng pasasalamat dahil ang inyong kamalayan ay pumapasok sa mga hadlang ng inyong dati rating nalikhang kamalayang mga pwersa na bumabalot sa inyong kaluluwa.

Kapag inyong nararamdaman ang inyong sarili na pumapasok sa kakaibang malalim na antas ng kamalayan, malalim na kayo ay hindi masyadong humihinga, alamin na kayo ay nagsisimula na upang makamtan ang inyong layunin. Sa katapusan ng inyong meditasyon, laging magbigay ng masaya at puno ng pagkilalang mga pasasalamat.

Tandaan na wala na maaari ninyong isipin, sabihin, o gawin, ay maaari sa anumang paraan na makababawas sa lahat na ang **‘ama-ina-buhay-kamalayan’**.

Bagaman, anumang hindi paniniwala ay makabubuo ng hadlang sa pagitan ninyo at ng **ama-ina-buhay**.

Gusto kong babalaan kayo: kapag kayo ay sumusubok na patahimikin ang inyong isipan at mga ideya, kayo ay maaaring makaramdam na hindi maalwan, sa pisikal ay hindi maginhawa at maging balisa. Ito ay dahil- sa pangunahin – kayo ay darating na laban sa maitim na dingding ng inyong ‘kamalayan’ at ito ay maaring sobrang nakakabigo - maging masakit.

Pagpalain ang karanasan at humingi sa **'ama buhay' upang pasukin ang inyong kamalayan sa sunod na oras na kayo ay nakikinig.**

Pagkatapos ay tumayo at ilagay ang karanasan sa likod ninyo.

Kapag inyong natatagpuan na kayo sa wakas ay pumapasok tungo sa katahimikan, ay magpahinga nang pantay, na nalalaman na kayo ngayon ay nakapasok na sa kung ano ang maaaring sabihin ng isa na 'banal ng mga banal' dahil, sa wakas, kayo ay nakapagkakamit ng pakikipag-ugnay sa **'ama-ina-buhay'** na nasa loob ninyo. Ito ay mangangailangan ng panahon para dito sa may kataasang ispiritwal na karanasan ng Katahimikan upang maging pang-araw araw na gawain.

Tandaan na kayo ay may oras ng buhay ng bagahe ng ego upang itapon at tunawin.

Anuman ang inyong nararamdaman o ay nababatid sa panahon ng inyong meditasyon, kapag kayo ay nakalabas mula dito, asahan na makaramdam ng pagkakaiba sa inyong buhay. Tandaan na ang pag-aasam ay 'kamalayang' anyo at habang kayo ay 'nag-aasam' kayo ay nagbubukas ng daan para sa iyon na kayo ay 'nag-aasam' na mamagnet tungo sa inyong karanasan, anuman maaari ito na ay inyong kinakailangan o kinakaharap.

Kung hindi ninyo nararamdaman ang anumang kagaanan ng ispiritu, sa kabila ng inyong matapat na mga inaasahan, huwag itanggi ang mga pagbabago o magduda sa posibilidad ng mga ito.

Tandaan na ang inyong kamalayan ay elektromagnetiko, ay may kaparehong substansiya kagaya ng sa inyong pisikal na katawan, at ito ay ang pundasyon ng lahat ng mga karanasan sa inyong buhay. Magpatuloy sa pag-aasam – habang ginagawa ninyo kayo ay nagtatayo ng kapangyarihan, ang enerhiya ng inyong mga 'pag-aasam – kamalayang mga anyo' na guguhit sa mga sarili nito ng manipestasyon ng lahat na inaasahan ninyo. Ang **'Ama-ina-buhay-kamalayan'** ay maaari lamang mamagnet tungo sa inyong indibidwal na kamalayan sa pamamagitan ng paniniwala, matapat na pag-aasam, at ang kagustuhan upang buksan ang inyong sarili sa paglilinis ng inyong magnetiko-emosyonal na 'pagsasama-paghihiwalay' na mga pintig.

Ilan sa inyo sa kasalukuyan ang pumupunta tungo sa meditasyon sa paraang ito at lumabas na **NAG-AASAM** ng mga pagbabago?

Ilan ang nawalan ng puso noong maramdaman nila ang ilang pagbabago at pagkatapos ay wala na sa isang saglit?

Ilagay sa inyong isipan na sinabi ko sa inyo na kayo ay nahaharap sa mga ritmo ng 'mataas' at 'mababa'. Kung kayo ay nasa inyong mga 'mababa', ang daloy ng Banal na Buhay sa inyong sistema ay bumaba at ang mga alon ng bibrasyon ng inyong kamalayan ay bumaba din. Bilang bunga, ang pakikipag-ugnay sa **'Ama-ina-Buhay-Kamalayan'** sa mga panahong ito, sa simula ng inyong pagsasaliksik, ay halos imposible. Sa unang mga araw ng inyong paghahanap ng **Katotohanan**, sa panahon ng inyong meditasyon, kayo ay sobrang naka-ugnay sa inyong subkonsiyus, at inyong matatagpuan na mayroong nakakairitang pagbabalik ng lahat ng matandang negatibong mga iniisip at mga ala ala na inisip ninyo na napagtagumpayan na ninyo.

Kapag kayo ay pumapasok sa inyong mga 'mataas', inyong matatagpuan ang muling pagbabalik ng inyong ispiritwal na sarili at magagalak dito. Ang inyong mga meditasyon ay magiging mas higit na positibo at produktibo sa pakikipag-ugnay sa **'Ama-ina-Buhay-Kamalayan'**. Kung mayroon kayong tapang upang panatilihin at gawin ang disiplina sa sarili sa panahon ng 'mababang' mga panahon na

kagaya ng sa mabuti, inyong matatagpuan sa katapusan, na ang mga 'mababa' ay magiging hindi gaanong 'mababa' at anumang nakaraang depresyon ay maitataas.

Tandaan, na sa bawat oras ng 'puno ng panalanging kamalayan' ay nagdadala sa inyo na mas malapit sa inyong layunin, bagaman ay maaari na kayo ay nananatiling ganap na hindi nakababatid nito. Sa kabila niyan, ang mga bagay ay nangyayari para sa inyong huling kabutihan- maniwala sa mga ito.

Noong nasa lupa ay aking sinabi:

Ako ay dumating upang bigyan kayo ng KALAYAAN

Ako ay dumating upang magdala sa inyo ng 'BUHAY NA MAS MASAGANA' !

Ang sekreto ng inyong kapaguran, pagkaupos, hindi palagian, kawalan ng kapanatagan, takot, kalungkutan, depresyon, ay udyok ng inyong magnetikong emosyonal na 'pagsasama-paghihiwalay' na mga tugon sa buhay at ang subkonsiyus na mga tularan na minsan ay umuukopa at naghahantong sa inyo sa mga kalagayan na hindi ninyo ninais na likhain. Dahil sa mga 'likas na mga pintig ng pagkaindibidwal' na ito, kayo ay nakatitiyak na hindi malaya, kayo ay nasa ilalim ng kontrol ng magnetiko-emosyonal na pagkagapos pareho sa inyong konsiyus at hindi konsiyus na isipan. **Kayo ay nabubuhay sa paghawak ng Ego na nagbigay sa inyo ng pagkaindibidwal at nagtali sa inyo sa mga sagabal ng emosyonal na mga tugon sa buhay.**

Subalit, ang oras ay dumarating para sa matapat at masigasig na mananaliksik, ang tao na may kasayahang sumusunod sa daan ng '**Kristong Kamalayan**' – **ANG DAAN NG KRISTO** – kapag 'siya' ay nagmemeditasyon at pumapasok sa magnetiko emosyonal na mga lugar ng utak, upang tumanggap ng kaliwanagan na nakatatak sa loob ng pinaka mataas na mga lugar ng utak sa ilalim ng bungo. Ang bagong mga selyula ay natatatakan ng bagong karunungan.

Ito ay ang nagpapatuloy na proseso, at kayo marahil ay makakaramdam nitong 'pagbubukas' na nangyayari sa inyong utak.

Kayo ngayon ay nagsisimula na upang gumana nang higit at higit sa loob ng napakakonsiyus na isip na may mas malaking pakikipag-ugnay sa '**ama-ina-buhay-kamalayan**' hanggang ang oras ay dumating kapag hindi na ninyo makaya ang 'egong' mga pag-iisip at mga pakiramdam na nagdodomina sa inyong normal na pang-araw araw na kamalayan at kayo ay namamatay sa kamatayan ng ganap na pagsuko ng sarili. Kapag ito ay nangyayari, ang '**ama-ina-buhay-kamalayan**' ay magpupuno ng inyong paningin na hindi isasama ang lahat. Kayo ay papasok sa 'kamalayang mga alon' ng kung ano ang tinuran ko sa lupa, ang 'kaharian ng kalangitan'. Itong antas na ito ay maisasalarawan ng dahan dahang pag-aalis mula sa uri ng pamumuhay na inyong kinasiyahan noong nakalipas. Ang inyong buhay pag-iisip ay magiging mas dinalisay, at inyong matatagpuan ang inyong sarili na tumutugon sa mga sitwasyon, mga kaganapan at mga tao, sa mas pantay na paraan. Habang kayo ay maaaring hindi gaanong emosyonal na mainit o malamig kaysa noon, kayo ngayon ay magiging nasa unang mga haba ng alon ng kung ano ang inyong tinuturang 'walang kondisyong pag-ibig' at gagawin ang bawat bagay mula sa punto ng pananaw ng pagtataguyod ng pinakamataas ng kabutihan ng bawat isa, na nangangahulugan: para sa kanilang paglago, nutrisyon, paggaling, proteksiyon, katuparan ng kanilang lehitimong mga pangangailangan sa loob ng sistema ng batas at kaayusan. Kayo ay magmamahal ng

mas malalim kaysa noon subalit wala sa ‘pantaong’ sentimiyento na maaaring makapagdulot ng maraming mga kamalian sa pakikipagtalastasan at pagkilos.

Kapag nakapagkamit kayo ng tunay na panloob na karunungan, kayo ay magkakaroon ng kakayahan na lampasan ang emosyonal na bagahe, kayo ay makakapagmeditasyon at makakakuha sa ‘**ama-ina-buhay**’ at inyong mararamdaman ang bagong enerhiya na pumapasok sa inyong sistema, na nagbibigay sa inyo ng bagong pataas na pwersa. Kayo ay tatawa, magiging mas mapaglaro, makakatagpo ng kaligayahan sa maliit na mga bagay, magmamahal sa mundo, makakaramdam ng umaapaw na pasasalamat para sa bawat maliit na biyaya na pumapasok sa inyong buhay. Inyong matatagpuan na ang mga biyaya ay dumarami sa inyong karanasan at bumubuhos sa inyong araw araw na landas.

Paano ang tao ay umaasal, sino ang nakalusot sa kalayaan mula sa ‘ego’?

Sa katapusan, ang kagayang tao ay lubos na malaya sa takot. Mayroong ganap na pananalig na saan man siya pumunta, siya ay napoprotektahan. Kahit na siya ay dumaan sa may potensiyal na mapanganib na mga karanasan, siya ay lalabas na hindi nasugatan. Kanyang malalaman na wala siyang pangangailangan sa espada o baril upang magprotekta sa kanya. Siya ay protektado laban sa bawat negatibong kahihinatnan saan man siya ay naroon.

Hindi siya matatakot sa sakit, dahil malalaman niya na bawat kaakibat na probisyon sa kanyang sistema upang panatilihin siyang malusog ay ganap na kumikilos at gumagawa nang maayos.

Kanyang malalaman na hindi siya ‘maghahangad’ para sa mga bagay na kinakailangan upang gawin ang kanyang buhay na masaya at maginhawa. Sa pagpapatuloy, siya ay magpupuri at magbibigay ng pasasalamat sa ‘**AMA-INA-BUHAY**’ para sa lahat ng mga bagay na natanggap na at tatanggapin pa sa hinaharap.

Kanyang nalalaman na siya ay gagabayan upang maging nasa tamang lugar sa tamang oras.

Kanya ding nalalaman na maaari niyang hilingin anuman ang kinakailangan at ang tugon ay darating nang may kabilisan.

Subalit ang paghingi ay dadating mula sa kanyang sentrong ispiritwal na naliwanagan at hindi siya maghahanap para sa anumang bagay na pansarili lamang kundi ay laging nananalangin para sa mga bagay na nasa loob ng konteksto ng kung ano ang mabuti para sa kanyang kapaligiran, pamayanan, pamilya, mga kaibigan.

Siya ay magkakaroon ng bukas na isipan, nalalaman na ang KATOTOHANAN ay walang hangganan at habang maaaring makaalam siya ng marami ay mayroon laging mas higit na dimensiyon upang saliksikin. Ito ay kung ano ang gumagawa sa buhay sa anumang dimensiyon, kahit na ang Selestiyal na mga Kaharian ng Kamalayan, na nakapagpapasigla at puno ng layunin.

Sa kanyang pang- araw araw na buhay, ang naliwanagang kaluluwa ay gigising na may isipang walang laman kundi papuri at pagbibigay ng pasasalamat. Sa katapusan, siya ay magiging nakaaalam ng mga gawain na naghihintay sa kanya, at nagbibigay ng pasasalamat para sa enerhiya at kagustuhan na gumawa ng mga gawaing ito, siya ay aalis papalayo upang gawin ang mga ito na walang anumang panloob na paglaban o pag-aatubili upang magsimula.

Bilang bunga ng kanyang asal sa pang-araw araw na pinagkakaabalahan, hindi siya nagsasayang ng enerhiya sa paglaban sa anumang hugis o anyo. Kung mayroong espesyal na dahilan upang tumanggi sa ilang mga mungkahi o pamumuwersa, siya ay gagawa nang mahinahon at may katwiran na walang magnetikong-emosyonal na mga pakiramdam ng pagkayamot o pagtangga.

Siya ay nagiging walang kinikilingang tagamasid, gumagawa ng tamang bagay sa tamang sandali. Tinataglay niya sa kanyang kaluluwa ang katiyagaan, naghihintay para sa pagpatnubay, naghihintay para sa tamang mga pinto upang mabuksan, naghihintay sa pagkompirma na anumang mga plano ay talagang may kabanalang ginusto tungo sa pagiging lalang sa pamamagitan ng kanyang isip, puso at enerhiya.

Siya ay nagiging ang tunay na lalaki na nagpapakita ng **‘ama-inang-buhay-kamalayan.’**

Ang lalaking ito ay kumukuha din ng pambabaeng mga katangian ng pangkalahatang pag-ibig at nagiging ang kinatawan ng: Matalinong pagmamahal o mapagmahal na katalinuhan.

Ang babae ito ay kumukuha ng mas panlalaking katangian ng kalakasan at malakas na saysay ng patutunguhan.

Kung ang tagubilin ay kinakailangan ng isang tao, siya ay magpapakita ng mapagmahal na katalinuhan at ang tao ay maiaangat sa pamamagitan ng kanyang mga salita.

Kung ang pagpapagaling ay kinakailangan, siya ay magpapakita ng matalinong pag-ibig at ang tao ay mapapagaling.

Ito ang layunin sa kung alin ay may pagmamahal na ipinagkakatiwala sa inyo.

Ang Landas tungo sa Kristong Kamalayan ay binalangkas sa mga LIHAM na ito.

Kapag inyong nakakamtan ito, kayo ay magagalak at magsasabi na ito ay may halaga na ang bawat sandali ng mabato at malubak na mga oras ngayon ay magiging nasa likod ninyo magpakailan pa man. Kayo ay magiging malaya upang umakyat tungo sa mas mataas na mga dimensiyon , bawat isa ay nagdadala sa inyo ng bagong mga karanasan at mga ligaya.

Kayo ay magiging mga tagapagtatag ng bagong kaayusan sa lupa na magbibigay ng anyo sa ulo ng sibat ng bagong silakbo ng ispiritwal na ebolusyon.

Kapag ang ispiritwal na ebolusyong ito ay lumaganap sa pangkalahatang mga masa sa maraming mga taon na darating, ang mga tao sa katapusan ay matututo kung paano mamuhay sa kapayapaan kasama ng iba.

Ang mga bagay na ito ay may kasiguruhan na mangyayari, dahil ang mga BINHI ng kagayang panghinaharap ay naihasik na sa mga LIHAM na ito. Sinuman ang tatanggap sa mga ito tungo sa kanilang kamalayan at magsisikap sa paniniwala ay sa katapusan ay makatatagpo sa kanila na namumukadkad sa kagandahan, ligaya at harmoniya at nagdadala paunahan ng bunga sa kanilang pang-araw araw na mga buhay.

Maniwala – dahil Ako, ang Kristo, ay ang nagsalita.

Ito ay ang aking, sa Kristong pinakamamahal na paghahangad na ang mga LIHAM na ito ay mailimbag nang madalian at maipamahagi sa mga tao na naghahanap ng Katotohanan. Kung sisipi mula sa aking mga LIHAM, pakibanggit ng pinagmulan nang may lubos na kaliwanagan:

CHRIST’S LETTERS, www.christsway.co.za, (Book Title: CHRIST RETURNS – SPEAKS HIS TRUTH)

MGA LIHAM NG KRISTO,

(Titulo ng Aklat: Ang Kristo ay Nagbabalik-Naghahayag ng Kanyang Katotohanan)